

செந்தமிழ்

தொகுதி-கூ]விரோதிகிருதுஸ்ஸுபுரட்டாசிமீ.[பகுதி-கக.

சுருங்கச்சொல்லல்

சுருங்கச்சொல்லலாவது சொற்கள் வீண்படத் தொடர்ந்து விரிந்து பரந்து நீடாது சுருங்கி நிற்கும்படி சொல்லுதல். பத்தழகு களுள்ளே சுருங்கச்சொல்லலை முக்கியம். பத்தழகுங் கூறிய இலக்கணநூலார் “சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல்” என்று சுருங்கச் சொல்லலை முதற்கண் வைத்துச் செல்லுவர். வடமொழி, தென் மொழி என்னும் இருமொழிக்கவிஞரும் இன்றியமையாதது என்று சுருங்கச்சொல்லலை யாண்டும் வேண்டுவர். இருமொழிக்கவிஞருள்ளும் இலக்கண நூலார்க்கே சுருங்கச் சொல்லல் அத்தியாவசியகம், பாணிநிழுவர், சாகல்லியர், வாமதேவர் முதலியோருடைய வட மொழி யிலக்கணங்களிலும், தொல்காப்பியமுநிவர், பவணந்திமுநிவர் முதலியோருடைய தென்மொழியிலக்கணங்களிலும் சொற்களும், பொருள்களும் சுருங்கிநின்றலை அறிஞர் யாவரும் அறிவர்.

சொற்களன்றிச் சொற்றொடர்களாகிய வாக்கியங்கள் நீளாது சுருங்கிமுடிதலும் சுருங்கச்சொல்லல் என்றே கொள்ளத்தகும். சந்திராலோககாரர் சுருங்கச்சொல்லலை ஓரலங்காரமாகக் கொள்ளுவர். சரசுவதிகண்டாபரணகாரர் “அபுட்டம்” “கலிபுட்டம்” என்னுங்குற்றங்கள் கூறுமுகத்தாற் சுருங்கச்சொல்லலை விளங்கவைப்பர். தொல்காப்பியமுனிவர் மிகைபடக் கூறலை எதிர்மறுத்துணர்தல் கூறுமுகத்தாற் சுருங்கச்சொல்லலை விளங்கவைப்பர். சுருங்கச்சொல்லலை நிரம்பப்பெறுதற்கு வாய்ப்புடைய யாப்புச் சூத்திரயாப்பொன்றே. சூத்திரயாப்பாவது சொற்ப எழுத்தமைந்த சொற்றொடராய்ப் பற்

பல பொருட்பரப்புக்களை உட்செறித்துத் திட்பமுதட்பமும் அமைந்து வருவது. இதனைத் தமிழ்நூலார் “நூற்பா” என்பர். சூத்திரயாப்பினிலக்கணம் “கடையயற்பாதம்” என்னும் காரிகையுரையில் நம்மாலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. வேண்டுமோர் ஆண்டுங் காண்க.

வடமொழியிலே பாணிநிழுதிவர் முதலியோருடைய இலக்கணங்களுஞ் சூத்திரயாப்பு. சணுதமுனிவருடைய வைசேடிகமுஞ் சூத்திரயாப்பு. கபிலமுனிவருடைய சாங்கியமுஞ் சூத்திரயாப்பு. பதஞ்சலிமுனிவருடைய பாதஞ்சலமுஞ் சூத்திரயாப்பு. சைமிநிழுதிவருடைய பூர்வமீமாஞ்சையுஞ் சூத்திரயாப்பு. வியாசமுனிவருடைய உத்தரமீமாஞ்சையுஞ் சூத்திரயாப்பு. தென்மொழியிலே தொல்காப்பியமுனிவருடைய இலக்கணமுஞ் சூத்திரயாப்பு. பவணந்திமுனிவருடைய இலக்கணமுஞ் சூத்திரயாப்பு. இங்ஙனஞ் சூத்திரயாப்பாகிவருவன இன்னும் பல.

வடமொழியிலக்கணங்களிலே இரண்டெழுத்துச் சூத்திரங்களும் இருக்கின்றன. 1. நூதி. 2. உ-ஓ-஁, 3. ஸ-வஃ. 4. யெவ. என்பன பாணியீயத்துள்ள இரண்டெழுத்துச் சூத்திரங்கள். தென்மொழியிலக்கணங்களிலுஞ் சுருங்கிய சூத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகட்குச் சுருக்கம் ஓரடி. இச்சூத்திரங்கள் போன்று சுருங்கிய யாப்பு வேறில்லை. இவைகளெல்லாம் இலகுஷிலே நெட்டுருச் செய்து நினைத்து நினைத்து மனத்திற்பதித்து வைத்துக்கொள்ளற்கு யாப்புறவுடையன. இவைபோலச் சுருக்கமாய் நின்று பொருள்களைப் பெருக்கமாய் அறிவிப்பனயாவை? இவைகட்கெல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கும் உரைகளோ விரிந்து பரந்து வெகுதூரஞ்சென்றன. துண்ணறிவாளர் விரும்பிக்கற்றுச் சுவைபெறுவன இவையன்றி வேறு யாவை?

இச்சூத்திரங்களை அங்கில பெளம பண்டிதர் பலர் நன்குகற்று வருகின்றார்கள். கற்றுவருதல் ஒன்றோ! அங்கிலத்திலும் நன்கு மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டி விடுகிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இவ்வாறாக எங்கள் மாணவர்களுள்ளே அங்கிலங்கற்றார் சிலர் “சூத்திரங்களெல்லாம் கடினம்! கடினம்! வாக்கியருபமாக்குதல் நன்று” என்று

வாய்விண்டு வாதமும் புரிவர். இச்சூத்திரங்களை வசனரூபமாக்கி முடிப்பவர் யாவர்! படிப்பவர் யாவர்! கேட்பவர் யாவர்! வேட்பவர் யாவர்! எழுதுபவர் யாவர்! ஏட்டில் அடங்குமா! பாட்டில் அடங்குமா! இலகுவிற படிக்கமுடியுமா! எத்தனை நாட்கள் வேண்டும்!

சூத்திரயாப்பிலன்றிச் சுருங்கச்சொல்லல் மேகதூதம், மாகம் முதலிய வடமொழிக்காவிய சுலோகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஒரு சுலோகப்பொருளை ஒருங்கியாத்தமைத்தற்கு ஒரு கவி போதுமா? பலகவி வேண்டுமே! மேகதூதத்திலே ஒரு சுலோகத்திலே வரும் “உடியநகராகொவிடா—உதயனன் கதையை நன்கறிந்தவர்” என்னும் பாகத்தைச் சிறிது விரித்துக் கூறுதற்குக் கட்டளைக் கவித்துறை ஒன்று முற்றும் வேண்டியதாயிற்று.

மேகதூதக்காரிகை

ஆவந்தி கன்மகள் வாசவ தத்தையை யன்றுவற்சன்
பார்வந் தொளித்து விரகிற் கவர்த் த பழங்கதையின்
பாவந் தெரிந்து நரையும் மிகுந்து பழிதொலைந்து
கோவந் தணிந்த பழையோரு மங்குளர் கோமுகிலே.

ஆவந்திகள்—அவந்திதேசராசன். இவன்பெயர் பிரத்தியோதன். இவன் மகள் பெயர் வாசவதத்தை. வற்சன்=குசத்துவிபராசனாகிய உதயநன். விரகு=கபடம். பாவம்=கருத்து. ஒரு சிறிய சுலோகந்தானும் ஒருபாட்டில் அடங்காது.

சுருங்கச்சொல்லல் திருக்குறள், இராமாயணம், பாரதம், கந்த புராணம் முதலிய தென்மொழி நூல்களிலும் சிறந்தமைந்திருக்கின்றது. திருக்குறளும் இராமாயணமுஞ் சுருங்கச் சொல்லலிற் சூத்திரம் என்றே சொல்லத்தக்கன. திருவள்ளுவர், திருக்குறளுக்கு இரண்டு, மூன்று முதலிய எழுத்துக்களில் அமைந்த செஞ்சொற்களையே பெரும்பாலும் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்வர்.

சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் னைத்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

இக்குறளிலே வந்த சொற்களெல்லாஞ் சுருக்கமுடையன. சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, இன், வகை என்பன இரண்டெழுத்துச்

சொற்கள். என்ற, ஐந்து, தெரிவான், கட்டு, உலகு என்பன மூன்
றெழுத்துச் சொற்கள். நூற்றம் என்பது ஒன்றே நான்கெழுத்துச்
சொல். ஏ என்பது ஒரெழுத்துச்சொல். உரைகாரர் பரிமேலழ
கர் நீளவிரித்துக் கூறிய சாங்கியதத்துவ வரன்முறைகளையெல்லாம்,
“வகை தெரிவான்” என்பதனாற் சுருங்கச் சொல்லலாக ஒருங்கு
கூறினர்.

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங்

கெடுநீரார் காமக் கலன்.

இக்குறளிலே வருஞ்சொற்களுள்ளே பெரும்பாலான மூன்றெ
ழுத்துச் சொற்கள். “நெடுநீர்” என்பது ஒன்றே நான்கெழுத்துச்
சொல். நெடுநீர் என்பதனாலே “விரைந்து செய்வதனை நீட்டித்துச்
செய்யுந்தன்மை” என்னும் பொருளைச் சுருங்கச்சொல்லினர். நெடு
நீர் என்பதனை வடநூலார் “தீர்க்ககுத்திரதை” என்பர். இங்ங
னஞ் சுருங்கிவருங் குறள்கள் எத்தனையோபல.

திருவள்ளுவர் சொற்களும் வாக்கியமும் பொருளும் தூக்கும்
சுருக்கம்பெறச் சொன்னதேயன்றிச் சில கதைகளையும் சுருக்கம்பெ
றச் சொல்லினர். அகலிகைபாலடைந்த இந்திரன் கௌதமர் சா
பம் பெற்ற கதையை “இந்திரனேசாலுங்கரி” என்பதனாலும், விருத்
திரனைக் கொல்லுதற்குத் ததீசிமுனிவர் இந்திரனுக்கு எலும்புகொ
டுத்த கதையினை “என்புமுரியர்பிறர்க்கு” என்பதனாலும், மார்க்கண்
டேயர் சிவபூசையால் மறவியவென்ற கதையினைக் “கூற்றங்குதி
த்தலும்” என்பதனாலும், நூறுயாகஞ்செய்து இந்திரப் பேறபெறச்
சென்ற நகுடன் கதையை “வேந்தனும் வேந்துகெடும்” என்பதனா
லுஞ் சுருங்கச் சொல்லினர்.

சுருங்கச் சொல்லலென்னுங் குணம்பெறச் சில சொற்களால்
தமது கருத்தைச் சொல்லத் தெரியாதவரே பல சொல்ல விரும்பு
பவர் என்பது “பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமாசற்ற, சிலசொல்ல
தேற்றாதவர்” என்பதனாற் பெறப்படும்.

திருவள்ளுவர் போலவே உரைகாரர் பரிமேலழகரும் சொற்க
ளும் வாக்கியங்களும் சுருக்கம்பெறக் கூறுவர். மனம் வாக்குக்

காயம் என்பனவற்றை “மனமொழிமெய்” என்பர். இது நிற்க, இனி இராமாயணத்திற் சில கூறுதும்.

கம்பராமாயணத்திலே கவிகளாலும், சொற்களாலும், கதைகளாலும், சொற்றொடர்களாலுஞ் சுருங்கச்சொல்லல் அதிகம் விளங்குகின்றது. கம்பநாடர் சுருங்கச்சொல்லலையே யாண்டும் வேண்டுவர். கவிகளும், வினைமுடிவுகளும் நீண்டு செல்லுதலைப் பெரும்பாலும் வேண்டார்.

அவையடக்கம்.

ரொய்தி ரெய்யசொ னூற்கலுற் றேனெனை
வைத வைவின் மராமா மேழ்துளை
எய்த வெய்தவற் கெய்திய மாக்கதை
செய்த செய்தவன் சொன்னின்ற தேயத்தே.

என்மாட்டுள்ள வன்மையின்மையை எட்டுணையும் நோக்காது இதனைப் பாடத்துணிந்த என்னறிவிருந்தவாறென்னை! என்பதனை “எனை” என்பதனாற் சுருங்கச்சொல்லினர்.

இராமபாணம் இலக்குத் தவறாது தைத்துப்பிளக்கும் இயல்புடைய அமோகபாணம் என்பதனை “வைதவைவு” என்பதனாற் சுருங்கச்சொல்லினர். அமோகம்=இலக்குத் தவறாமை. “வைதவைவு” என்பது இங்கே உபமான மாத்திரமாய் நின்று உபமேயமாகிய இராமபாணத்தினை உணர்த்திற்று. இதனை அலங்காரகாரர் ஒட்டணி என்பர். வைதவைவு=சபித்தசாபவார்த்தை. கம்பநாடர் தடுத்தற்கருமையும், தவறாமையும் பற்றி முதிவர் சாபவார்த்தையைப் பாணத்திற்குப் பின்னும் உபமானமாக்குவர். “வைவன முதிவர்கொல்லையவாளிகள்” (அதிகாயன். ௧௧௬.) “தெய்வநாய கன்றெரிகணைதிசைமுகத்தொருவன் - வைவிதாமெனப்பிழைப்பில” (வருணனை வழி. ௩.௨.) “வைதாலென.....வடிவாளியினறுத்தான்” (முதற்போர். ௧௫௮.) தாடகைவதையிலே “சொல்லொக்குங்கடிய வேகச்சுசுசரம்” என்புழிச் “சொல்” என்றதும் முனிவர் சாபவார்த்தையை.

வைதவைவு என்பதுபோல உவமானத்தை மாத்திரம் கூறி உவமேயத்தை உய்த்துணரவைத்துச் செல்லுதல் இந்நூலாசிரியர்க்

குப் பெருவழக்கு. “சாளரத் தோறுத் தோன்றுத் சந்திரோதய முங்கண்டார்” (மிதிக்காட்சி) “அன்னமரிதிற்பிரிய” (கோலங்காண்) “கொம்பினை” (கார்மு) என்பவைகளும் உபமான மாத்திரையாய் நின்று உபமேயத்தை உணர்த்தின.

“வைதவைவின்” என்பதை “எய்தவற்கெய்தியமாக்கதை” என்பதேனோடியைத்து, அம்பினால் எய்தவராகிய ஸ்ரீ ராமபிரான் பொருட்டுத் தைவிகமாய்த் தம்பாலெய்திய பெருங்கதை எனப்பொருள் கொள்ளல் நன்று. இனி “வைதவைவின்” என்பதனை “மாக்கதை செய்த” என்பனவற்றின் நடுவிலே வைத்துப் “பெருங்கதையை ஒரு வேடனை வைதவைவினாற் செய்த” என்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இது பொருந்தாமையை “எய்திய” என்பதும், பிறவும் நோக்கி அறிக. இனி “வைதவைவு” என்பதனைத் துளையெய்தற்கு உபமானமாக்கி உரைப்பாருமுளர். வைதவைவு துளையெய்தத் தகுவதன்மையின் அதுவும் உரையன்மை அறிக.

ஒருநாள் வான்மீகிமுநிவர் சீடராகிய பரத்துவாசமுநிவரோடுத் தமசையாற்றங்கரையிற் சென்று ஸ்ரீந செபதர்ப்பணங்களை முடித்துக்கொண்டு அதன் கரையிலுள்ள அடவிவளங்களை நோக்கினார். நோக்கும்போது கிரீடை செய்து களித்து கின்ற அன்றிற்பறவையிரட்டையுள்ளே ஒன்றாகிய ஆண்பறவையை வேடனொருவன் கொன்றதையும், பெண்பறவை பரிதபித்துப் புலம்பிநின்றதையுங்கண்டார். இது பெரும்பாவம் என்று கருதி இரக்கங்கொண்டார். கொண்டபின்,

கோநிஷாடிஷாதிஷா ஸ்குலேஷி ஸாஸ்திரீஷாஸி ||

யசுகெளண்டியேநாடெகேவயீ காசிரோஹிதடி ||

என்னும் வாக்கியத்தினைக் கூறினார். கூறிய பின் எம்மால் இப்படிக்கூறப்பட்டவாறு என்னை? என்று ஒரு முகூர்த்தம் சிந்தித்தார். சிந்திக்கும்போது அவ்வாக்கியம் ஒரு சுலோகமாய்த்தோன்றிற்று. பின்னர்ச் சுலோகப்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு ஆச்சிரமத்திற்

சென்றபோது அச்சலோகத்திலே தைவிகச்செயலாய் இராமகாதையும் எய்திற்று. இதனைக்கேட்டுணர்ந்த பிரமதேவர் இக்கதையினைக்காவியமாகச்செய்யும்படி வான்மீகி முனிவரை நியமித்தனர். அவர்காவியமாகச் செய்தற்குமுன் இவ்வாறே தைவிகச்செயலாய் அவர்பால் இக்கதை அடைந்தது என்பதனை “எய்தியமாக்கதை” என்பதனாற் சுருங்கச்சொல்லினர். எய்துதல்=அடைதல். பொருந்துதல் என்னும் பொருள் இதற்குப்பொருந்தாது.

வான்மீகி ராமாயணம் யாவராலும் விரும்பிக் கற்கப்பட்டு ஒப்புயர்வின்றி நின்று நிலவுகின்றது என்பதனைச் “செய்தவன்சொன்னின்ற” என்பதனாற் சுருங்கச்சொல்லினர்.

திருவவதாரப்படலம்

எதிர்வரு மவர்களை யெமையுடை யிறைவன்
முதிர்ந்தரு கருணையின் முகமல ரொளிரா
எதுவினை யிடரிலை யினிதுதும் மனையும்
மதிதரு குமரரும் வலியர்கொ லெனவே.

ஸ்ரீ ராமபிரான் பாலியப்பருவத்திலே கல்வி கற்றும், படைக்கலம் பயின்றும், முனிவர் வாசங்களுக்குப் போக்குவரவு செய்துந் திரியுங்காலத்திலே எதிரே வருஞ் சனங்களை நோக்கிக் கருணைகொண்டு முகமலர்ந்து நான்கு வினாக்கள் வினாவினர்.

க. எது வினை=தொழில் யாது?

உ. இடர் இலை=இடரொன்றும் இல்லையே?

ங. தும்மனையும் இனிது=தங்குடும்பமுஞ் சுகவாழ்வுடையது தானே?

ச. குமரரும் வலியர்கொல்=தம்புத்திரரும் குசலமுடையரா?

இடரிலை என்பதும் இனிது தும்மனையும் என்பதும் சொல்லுந்திறக்குறிப்பினால் வினாப்பொருள் உணர்த்திநின்றன. அவற்றொடு “கொல்” என்பதனைக் கூட்டியுரைத்தலும் அமையும். வலி

எனினும் குசலம் எனினும் ஓக்கும். இனிது என்பது அச்சிலே “இனிதின்” என வேறுபட்டது.

இந்நான்கு வினாக்களுக்குச் சனங்கள் சொல்லும் மறுமொழி களைப் பின்வரும் “அஃதையநினைமெயதரசெனவுடையேம்” என் னுங் கவியின் முதற்கணுள்ள “அஃது” என்பதனாற் சுருங்கச்சொ ல்லினர். அஃது என்பது நீரீர் நினைத்தது என்பதைக்குறித்து நின்றது. நினைத்ததாவது உரியதொழிலுடைமையும் சுகமுடை மையுமாயிருத்தல். “அஃதேயுரைத்திலம்” (சிந்தா. நாமக. உருக்) என்புழி “அஃது” என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் “நினது நினைவு” என்றார்.

இனி உரைகாரர் “அஃது” என்பதற்குத் “திக்கற்றவர்கள்” என்று உரை கூறுவர். முன்னை வினாக்களுக்கு மறுமொழியின் மையானும், அஃது என்புழி அப்பொருட்கேற்ற ஆற்றலின்மை யானும் அவ்வுரை பொருந்தாமை அறிக.

இன்னும் இராமாயணத்திலே எழுவாயும் பயனிலையுஞ் சமீப மாய் வாக்கியங்களும், கதைகளும், கவிகளும் பெரும்பாலுஞ்சுருங் கச்சொல்லைய் அமைந்திருத்தலை ஆங்காங்கு நோக்கி அறிக.

சுருங்கச்சொல்லலை வாணிகம் புரியும் வணிகமாக்களும் வேண் டுவர். “சொற்சுருக்கியுஞ்சுட்டிக்கூறியும், விற்குமாவணம்” என் பது தணிகைப்புராணம். சூரியகுல மன்னரும் வேண்டுவர். “ஸத்ரா யதிகலாஷிணாம்” என்பது இரகுவமிசம். நூலுரைகள் செய்வோ ரும் வேண்டுவர். அங்கில நியாயவாதிகளும் வேண்டுவர். பின்னர் வேண்டாதார் யாவர்? சுருங்கச்சொல்லலைப் பராமுகஞ்செய்யுங்கால் வருங்குற்றங்களோ பல. மிகைபடக்கூறல், கூறியது கூறன் முத லிய குற்றங்கள் பலவும் வரும்.

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

உ
சிவமயம்

இமயமவையும், கிறிஸ்தவர் சுவர்க்கமும்

Heaven.

இமயமலை உலகத்திலேயுள்ள மலைகளெல்லாவற்றினும் உயர்ந்ததும் சிறந்ததுமென்பது யாவர்க்குமுடன்பாடேயாம். அதனை ஒருவராவது மறுத்திடமாட்டார். அஃது எத்தேசத்திலுள்ளாருக்கும் எந்நிலையிலுள்ளாருக்கும் அற்புத மலையேயாம். அதுபற்றியே அது பர்வதராஜாவெனப்படுவதுமாம்.

இமயம் நடுவாக நான்மருங்கும் எல்லாச் சாதியாளரும் எல்லாச் சமயத்தாரும் சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இமயமலை ஐந்து மைலுக்கு மேல் உயர்ந்தோங்கி வானளாவி ஆயிரகோடி சூரியப்பிரகாசமாய் வெள்ளிமயமாகிய சிகரங்களோடு விளங்குவது. பார்த்தோர் கண்களைக் கவர்ந்து அண்ணாந்த நிலையில் நிறுவி அதிசயநந்தக்காட்சியையூட்டி மற்றையுலகக்காட்சிகளையெல்லாம் மறப்பித்துத்தன்மாட்டவர்கள் கருத்தையுமொருங்கே கவரும் ரமணியாலங்காரமுடையது. “அங்கே சென்றால் கிலேசமற்றிருக்கலாம்; அதுவே தேவகணங்கள் வாழும் திவ்வியக்ஷேத்திரம்; அங்கேயே எங்கள் கடவுள் சார்ந்தித்தியராயிருக்கின்றார்” என்று யாவரையும் அவாவச்செய்யும் தோற்றமும் கவர்ச்சியும் அச்சிகரங்களிடத்தே இயல்பாகவுண்டு. அதுபற்றியே, அச்சிகரங்களுக்கிடையேயுள்ள பிரதேசத்தைக்கைலாசமென்னும் பெயரால் ஆரியர் வழங்குவாராயினர். கைலாசம் கிலேசத்தைப்போக்குவது. அதனைச்சென்று தரிசித்தார் பலருளரென்னும் ஐதிகமுண்டேயன்றி அடைந்துமீண்டாரையறியேம்.

“பொன்னின்வெண்டிருநீறுபுனைந்தெனப்

பன்னுரீள்பனிமால்வரைப்பாலது

தன்னையார்க்குமறிவரிபானென்று

மன்னிவாழ்கயிலைத்திருமாமலை.”

“அண்ணல்வீற்றிருக்கப்பெற்றதாதலி
னண்ணுமூன்றுலகுநான்மறைகளும்
எண்ணின்மாதவஞ்செய்யவந்தெய்திய
புண்ணியந்திரண்டுள்ளதுபோல்வது.”

“நிலவுமெண்ணிறலங்களுநீடொளி
யிலகுதண்டளிராகவெழுந்ததோர்
உலகமென்னுமொளிமணிவல்லிமேன்
மலரும்வெண்மலர்போல்வதம்மால்வரை.”

“மேன்மைநான்மறைநாதமும்விஞ்சையா
கானவிணையினோசையுங்காரெதிர்
தானமாக்கண்முழக்கமுந்தாவில்சீர்
வானதுந்துபியார்ப்புமுருங்கெலாம்.”

“நாயகன்கழல்சேவிக்கநான்முகன்
மேயகாலமலாமையின்மீண்டவன்
நாயமால்வரைச்சோதியின்மூழ்கியொன்
றாயவன்னமுங்காணாதயர்க்குமால்.”

என்றிவ்வாறு அத்திருமலைச்சிறப்பைத் தெய்வப்பலமைச்சே
க்கிழார்நாயனாரும் பாடியருளினர். அது நிற்க;

இவ்வுயர்ந்த சிகரங்களின் அத்தியற்புதாந்தத்தோற்றத்தைக்
கண்ட பூர்வமேலைத்தேசவாசிகளும், உத்தரதேசவாசிகளும், அச்சிக
ரங்களைபுடைய இமாலயமலையே புண்ணியஞ்செய்தோர் போயடை
யும் திவ்னியாந்தசுவர்க்கமென்றும், அதுவே தமது கடவுளிருக்
கும் கேஷத்திரமென்றும் கொண்டாராதல்வேண்டும். அவ்வுண்மை
மேல் வருவனவற்றால் துணியப்படும்.

ஆங்கில பைபிள் பிரார்த்தனை:—பிராரம்பம்.

“பரமண்டலங்களிலுள்ள எங்கள் பிதாவே.”

“Our Father which art in Heaven”

இதிலே வரும் “ஹெவின்” என்னுஞ்சொல் ஐரோப்பியபாஷை
களில் எவ்வாறு வழங்குகின்றதெனக்காட்டுதும்.

German. ஜர்மன் பாவை.

“Unser Vater, der du bist im *Himmel*”

ஆங்கிலத்தில் “ஹெவின்” என்பது ஜர்மன் பாவையில் “ஹிம்மெல்” எனப்படுகின்றது.

Dutch - டட்சு பாவை.

“Onze Vader, die in de *Hemelen*”

ஹெவின் என்பது டட்சுபாவையில் “ஹெமெலென்” எனப்படுகின்றது.

Icelandic - ஐஸ்லாந்தியபாவை.

“Fader von, thu sem ert a *Himnum*”

“ஹெவின்” என்பது ஐஸ்லாந்திய பாவையில் “ஹிம்னம்” எனப்படுகின்றது.

Norwegian - நார்வே பாவை.

Faer vaar, du som er i *himlen*

ஹெவின் என்பது நார்வே தேசபாவையில் “ஹிம்லென்” எனப்படுகின்றது.

Swedish - சுவிடென்டேசு பாவை.

Fader Var som ast i *himlom*

“ஹெவின்” என்பது சுவிடென்டேசு பாவையிலே “ஹிம்லம்” எனப்படுகின்றது.

Danish - தேனியபாவை.

Vor Fader, du som er i *himlene*

“ஹெவின்” என்பது தேனிய பாவையிலே “ஹிம்லெனெ” எனப்படுகின்றது.

இவ்வாறே ஐரோப்பிய தேசபாவைகளெல்லாவற்றிலும் பாமண்டலம் “ஹெவின்” (heaven) என்பதற்கு வழங்கப்படுஞ்சொற்களெல்லாம் ஹிமாலயம் (இமயம்) என்பதன் திரிபாகவும் சிதைவாகவுமே யிருத்தல் பிரத்தியக்ஷமாக விளங்குகின்றது. இவ்விஷயத்தினாலே செய்யத்தக்க சித்தாந்தத்தையும் அதுமானங்களையும் இதனை வாசிப்போர் செய்துகொள்ளுமாறு இவ்வளவில் முடிக்கின்றேம்.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை,

யாவனமவலக் காடர்கள்

யானைமலை பென்பது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில், கோயமுத்தூர்ிலிருந்து நார்பதுமைல் தூரத்திலுள்ளது. இதன் அடிவாரத்திலுள்ள ஊருக்குச் சேதுமடையென்றும், மலையின் உச்சியிலுள்ள ஊருக்கு மவுண்டு ஸ்டீவர்டு (Mount Stuart) என்றும் பெயர். இந்த மலைக்குச் சென்னை இராஜதானியில் முன்னர்க்கவர்னராக விருந்த ஸர்-மவுண்டுஸ்டீவர்ட் கிராண்டப் (Crant Duff) என்பவர் விஜயஞ் செய்ததின் நிமித்தம் இப் பெயரிடலாயிற்று. இம்மலையுச்சி சமுத்திர மட்டத்துக்குமேல், 2350-அடி, அதாவது சந்தேரக்குறைய அரைமைல் உயரமுள்ளது. இதனால், இது குளிர்ச்சிபொருந்திய தலங்களிலொன்றாயினும், இன்னும் இதனை ஐரோப்பியர் கோடை கால வாசஸ்தலமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. அம்மலையிற் காடுகளடர்ந்து விசேஷமாயிருக்கின்றன. அதனில்வசிக்குஞ் சாதியாருக்குக் காடர் என்று பெயர். இவர்கள் குட்டையாயும், கருநிறமுடையராயும், சப்பைமூக்குடையராயுமிருக்கின்றனர். இம்மலைச்சாதியார் பேசும் பாஷையோ தமிழே யாயினும், வெகுகாலமாகச் சுத்தத் தமிழரிடம் பழகாமையால் ஒருவிதமான கொடுத்தமிழாயிருக்கின்றது. ஒரு ஆங்கிலேயர் இவர்களுடன் பேசும்பொழுது, “இங்கிலாந்திலுள்ள சப்போக் ஜில்லாவாசி (Suffolker) பேசுவதுபோல், மெதுவாக ஆரம்பித்து உச்சஸ்வரத்தில் கொண்டுபோய் முடிக்கிறார்கள்.” என்றெழுதியிருக்கின்றார்.

அன்றியும், பேசும்பொழுதெல்லாஞ் சில சாதியினருக்குச் சில துர்வழக்கங்கள் படிந்திருப்பதுபோல், இவர்களிடத்தில் ஆலே, ஆலே என்று சேர்த்துப்பேசுவது இயல்பாக விருக்கின்றது. உதாரணமாக, பூவாலே, (பூவுடையவனென்றும்,) கரமானாலே, (கருப்பன்) என்றும் பேசுகின்றனர். இவர்கள் கல்விநலம்பெறா மூடர்களே யாயினும் திருப்தியுள்ள வாழ்வுடையவர்கள். இவர்களுக்கு விருப்பு அதிகமில்லை. இவர்கள் பரிசிரிம் தொழிலுடையவருமல்

லர். காடுகளிற் கிடைக்கும் தேன், மெழுகு முதலியவைகளை யெடுத்து விற்று அவைகளாற் கிடைக்கும் ஊதியத்தைக்கொண்டு தமக்குவேண்டிய பல பண்டங்களைப் பெற்றுச் சுகவாழ்வடைவோர். இவர்கள் பூர்வகுடிகளென்பதற் கறிகுறியாக ஏதாவதொரு ஆயுதமுண்டானால், அதனைக்கொண்டே பல காரியங்களையுஞ்செய்து கொள்ளுகின்றனர். இவர்களைப்பற்றிப் பிரசங்கஞ்செய்த ஆங்கிலேயர், “ஒரு சாதியினர் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாகரீகத்தில் குறைவுற்றிருக்கின்றனரோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு புத்திகூர்மையுடையவர்களாகத் தங்களுக்குத் தாங்களே எல்லாக்காரியங்களையுஞ் செய்துகொள்ளும் வன்மையுடையோராக விருக்கின்றனரென்பது இக் காட்டுச்சாதியரால் நன்கு புலப்படும்; இவர்களிடம் ஒரு அரிவாளைக்கொடுத்தால், இவர்கள் என்னென்ன அற்புதங்களைச் செய்கின்றனர் என்பதைப் பாருங்கள். அதனால், மரக்களைகளை வெட்டி வசித்தற்கு யோக்கியமாயும் அழகாயுந் தோற்றம்படிக்கு வீடுகட்டுகின்றனர். அவ்விடத்தில் ஓடும் காட்டாறுகளைக் கடத்தற்குப் பிரம்பு முதலியவைகளாற் பாலஞ் செய்கின்றனர். மூங்கிலால் தெப்பங்கட்டுகிறார்கள்; மூங்கிலால் நல்லசிப்புத் தயார்ச்செய்கிறார்கள். மீன்பிடிப்பதற்கு நார்களைக் கிழித்துக் கயிறுமுறுக்கி வலைசெய்கிறார்கள். அடுப்புக்கு விறகுவெட்டுகிறார்கள். நீங்கள் எங்கு உண்ண ஆகாரமின்றிப் பட்டினிகிடக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறீர்களோ, அங்கு அவர்கள் அதிகமான உணவுப் பொருள்களைக் காட்டுவார்கள்; இன்ன மரக்களையை வெட்டினால் அதன்ரசம் ருசியாகவிருக்குமென்றுங் காட்டுவார்கள். நாகரீகம் பொருந்திய ஜாதியார் பட்சிகள் மிருகங்களைப்பிடிக்க வைத்திருக்கும் யந்திரங்களைக்காட்டிலும் மேலான வலை, கண்ணி முதலியவைகளைச் செய்வார்கள்” என்றார்.

இச் சாதியினர் எப்போதும் சஞ்சாரத்திலேயே பிரியமுடையவர்கள். மலையிலுள்ள காடுமுழுவதஞ் சுற்றித்திரிவதே இவர்களுக்குப் பிரியம். அதற்குத் தக்கபடியே இவர்கள் குடிசைகளையும் தயாரித்து வைத்திருக்கின்றனர். இவர்கள் மூட்டைமுடிச்சுக்களைத் தலையிறுக்கும் வழக்கமுடையோரல்லர். எவ்வளவு பாரமாயினும் முதுகிற் சுமக்கவல்லவர். இவர்கள் இராக்காலங்களில், காடி, புலி முத

லியன வந்து தங்களைத் தொந்தரவு செய்யாமலிருக்கும் நிமித்தம் கணப்புப் போட்டுக்கொண்டு தூங்குவார்கள். இவர்கள் பைசாவுக்கு விறகும் நெருப்புப்பெட்டியும் வாங்கவேண்டுவதில்லை. பழைய வழக்கமான தீக்கடைதலேயே கையாண்டுவருகின்றனர். இவர்களுக்கு மிருகபயமே சிதையாது. அவைகளோடு பழகுபவர்களுக்கு, அவைகளிடம் பயம் எப்படி ஜனிக்கும். இவர்கள் ஆதிகாஸ முதலே வஸ்திரமுதலான ஆடையின்றிப் பட்டை முதலானவைகளை யுடுத்தி வந்திருக்கின்றனர். இப்பொழுது எல்லோருந் துணிகளை யுடுத்தவும் பித்தளை யிரும்பு முதலியவைகளாலான நகைகளை அணிய வந் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நிலமுதலியவை யில்லா விட்டாலும், அவ்வேலைகளைச் செய்யுந்திறமையுங்கிடையாது. மண் வெட்டியை யெடுத்தால் காலிற்போட்டுக்கொள்வார்களே யொழிய வேலைசெய்யமுடியாது. இராஜாங்கத்தார், காட்டில்விளையும் பொருள்களான தேன், மெழுகு, இலவங்கப்பட்டை, கடுக்காய், இஞ்சி, குங்குலியம், மஞ்சள், மான்கொம்பு, தந்தம், பிரம்பு முதலியவைகளைப் பொறுக்கி விறகுஞ் சுதந்தரத்தை யளித்திருக்கின்றனர். அவற்றை விற்று அதன்மூலமாகச் சீவிக்கின்றனர். இவர்கள் ஏறமுடியாதென நினைக்கும் உன்னதமரங்களிலும், மிக்க வழுவழுப்பான கற்பாறைகளிலுமேறி யிறங்கித் தேன் முதலியவை சேகரித்துவந்து விடுவார்கள். மரங்களில் ஏறுவதற்காக ஒரு மூங்கிலைக்கொண்டுவந்து சாத்தி, மரத்தினடியில் ஒரு துளையிட்டு மூங்கிலையும் மரத்தோடு சேர்த்துப் பிணிக்கிறார்கள். பிறகு நெஞ்சயரத்தில் ஒரு துளையிட்டு அதனிடத்தும் அம்மூங்கிலைப் பிணிக்கிறார்கள். பின்பு அந்தக்கயிற்றின் றுளைக்கட்டில் நின்றுகொண்டு, மறுபடி ஒரு துளையிட்டு அதனிடத்தும் பிணிக்கிறார்கள். இவ்விதமாக மரக்களைகளைச் சமீபிக்கும்வரையொன்றன்மேலொன்றாகவைத்துப் பிணித்து ஏறிவிடுகிறார்கள். மலையிலிருந்து செங்குத்தான பாறைகளிலிறங்க, ஒரு மரத்திலோ அல்லது துளையிலோ, நல்ல பலமானபிரம்பு அல்லது கொடிகளைக்கட்டியதிற்படிப்படியாகக் கழிகளைக்கட்டித் தொங்கவிட்டு அதன்வழியாக ஏறியிறங்கி விடுகின்றனர். இப் படிச்செய்வதற்கு மாத்திரம் தனது மனைவியாவது மக்களாவது உயரக்காவலில்லாமற் செய்வதில்லையாம். அப்படியில்லாமல், வேற்றுமனிதனோடு போகவேண்டியிருந்தால்,

மேலேயிருப்பவன் மனைவியுங்கீழே போகிறவனுடன் செல்லவேண்டுமாம். இவர்கள் மரங்களிலேறிச் செல்வதுபோற் குரங்குகள்கூடச் செல்லாது.

இது போலவே, சிங்கப்பூருக்குக் கிழக்கிலுள்ள மலைய தீவுகளிலொன்றான போர்னியோ தீவிலுள்ள தியாக்ஸ் (DYAKS) என்னும் ஜாதியார் மரம் ஏறுகின்றனரென்றும், இவர்களும் அவர்களைப்போலவே ஏறுகிறார்களென்றும் வாலஸ் என்பவர் எழுதியிருக்கின்றார். இவர்களுக்குணவு தேன், பழங்கள், கிழங்கு முதலியவைகளாம். அன்றியும், கூந்தற்பனையில் காலம் பார்த்துக் குருத்தைவெட்டி ஒவ்வொருமுழுத் துண்டுகளாக்கி ஜலத்திலுரப்போட்டு நன்றாக நசுக்குகின்றனர். அதன் சத்து நீரிலிறங்கியவுடன், அதனை நன்றாய்க் காய்ச்சி யுணவாகக்கொள்ளுகின்றனர். சவ்வரிசியும் இப்படிக்காய்ச்சி மறுபடி யச்சில் வார்க்கப்படுகிறது. மாமிசம் நன்றாயுண்பார்கள். குரங்கு, முட்பன்றி, மலைப்பாம்பு முதலியவைகள் தள்ளுபடியல்ல. இவைகளெல்லாம் முக்கிய உணவுகள். காட்டுருவன் வயதுவந்து கலியாணஞ்செய்துகொள்ள நினைப்பானாகில், அவன் யாரைமணக்க விரும்புகிறானோ அவள் தந்தைவீட்டிற்சென்று சிறிதுகாலம் வேலை செய்து தன் சம்பாத்தியத்தைக்கொண்டு கலியாணத்தன்று ஆடு, கோழி முதலியவை வாங்கி விருந்துசெய்யவேண்டும். ஊரார்கூடி விருந்துண்டு முடிந்தபிறகு, பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் பந்தலைச்சுற்றி யொருவர் சுண்டிவிரலை யொருவர் கோத்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணஞ்செய்து உட்கார்ந்து தாம்பூலம் மாற்றிக்கொள்ளுகின்றனர். முன்னதாகவே மாப்பிள்ளையுடைய தங்கை தமக்கை யல்லது தாயினால் தாலிகட்டப்படுவது வழக்கமாம். தாலி பொன் அல்லது வெள்ளியாற் செய்யப்பட்டதாயிருக்கும். இவ்வளவுதான் அவர்கள் கல்யாணம். ஒருவன் தன் பெண்டாட்டியை வேண்டாமென்று சொல்வதாகவிருந்தால், சமையல் முதலியவை தெரியாமலிருந்தால் வேண்டாமென்று சொல்லிவிடலாம். வியபிசாரம், அடக்கமின்மை முதலிய தீக்குணங்களிருப்பின் கேட்காமலே தள்ளிவிடலாம். ஊரார்கூடிச் சகல விசாரணைகளையும் நடத்தித் தண்டனை செய்கிறார்கள். ஒருத்தியைத்தான் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நியதியில்லை. முக்கியமா

கச் சந்தான விருத்தியின்பொருட்டு எத்தனைதாரம் வேண்டுமென்று
 ஆன் செய்துகொள்ளலாம். இக் காட்டுச்சாதியாரிடங்கூடச் சந்
 தானவிருத்திக்காகக் கல்யாணஞ்செய்து கொள்ளுவது காணப்படு
 மாயின், இந்திய நாகரீகம் எத்தன்மையது என்று வியவகரிக்கவும்
 வேண்டுமோ? ஸ்திரீகள் பூப்புற்றிருக்கும்பொழுது குடிசைக்குள்
 நுழையக்கூடாதென்று, அதற்காகத் தனிக்குடிசைகள் ஏற்படுத்தப்
 பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பெண் நுதுவானால் அதற்கு இக்குடிசைக
 ளையெல்லாம் தவிர்த்துத் தனிக்குடிசை தயாரிக்கப்படுகிறது. பிரச
 வித்தால் தனிக்குடிசைதான். பிரசவித்தவள் மூன்றுமாதம்வரை
 யொன்றையுந் தொடக்கூடாதாம்.

இவர்களுள் இருக்கும் முக்கியமான வழக்கமொன்று என்ன
 வெனில், ஆண்மக்கள் பதினெட்டு வயதடையும்போதும், பெண்கள்
 பத்துப்பன்னிரண்டு வயதடையும்போதும் பற்களை யுளி யல்லது
 கொடுவார்களென்று கூர்மையாகும்படி செதுக்கி அரத்தால் அரளி
 விகின்றனர். அரவும்போது உண்டாகும் கஷ்டத்திற்கு அளவி
 ல்லை. அங்ஙனம் இருந்தும் அப்படிச் செய்துதான் தீரவேண்டும்.
 ஆனால், நாலேந்து நாட்களுள் வீக்கம் முதலியவை வாடிச் செளக்கிய
 மாகின்றன. இதுபோலத் திருவாங்கூரிலுள்ள மலைவேடர்களுள்
 செய்கின்றார்கள். ஸ்கீட், பிளாக்டன் என்னும் இருவரும் மலையநாடு
 களைப் பற்றி யெழுதும்போது, அந்நாட்டிலுள்ள ஜாகும் ஜாதியின
 ரும் இதேமாதிரி பற்களைக் கூர்மையாக்குவதோடு ஒரு கருப்புப்
 பொடியையும் பல்லில் தேய்க்கிறார்களென்றும், இதுதான் கல்யா
 ணத்திற்குத் தக்க வயது வந்தவர்கள் என்பதற்கு அடையாளமென்
 றுங் கூறியுள்ளார்கள். சென்னை மியூசியம் என்னும் காஷிசாலை
 யதிபராயிருந்த மிஸ்டர் எட்கர்தர்ஸ்டன் தாமெழுதிய தேன் இந்திய
 சாதிகள் என்னும் புத்தகத்தில் இச்சாதியினரும் மலைவேடரும், இப்
 படிப் பற்களைக் கூர்மையாக்குவது புராதன வழக்கமாக விருக்கலா
 மோ வென ஊக்கி இடமிருக்கின்றதென எழுதுகின்றனர்.

இவர்களுக்குள் மற்றொரு வழக்கமாவது கல்யாணப் பெண்ணு
 க்கு மாப்பிள்ளை சீப்பொன்று தயாரித்து வெகுமதியளித்தலாம்.
 இந்தச் சீப்பினிற் பலவிதமான அபூர்வ வேலைகளும் கொடிக்கருக்

குகளும் செய்யப்படுகின்றன. இதேமாதிரி மலையத் தீவுகளிலும் மூங்கிலினும் சீப்புகள்செய்யப்பட்டு வெகுமதியாக அளிக்கப்படுவதுண்டாம். சேமங் என்னும் மலைய ஜாதியார்வைத்திருக்கும் சீப்புகளில் குறிபாஷைகள் நிரம்பியிருக்கின்றனவாம். பெராக் மலையநாட்டு பெயிக் ஜாதியாரிடத்திருக்கும் சீப்பு ஒன்றுபோலொன்று இருப்பதில்லையாம். இவைகளால், பூர்வம் தென் இந்தியா அதாவது, திராவிட தேசம் வெகுதூரம் பரவியிருந்ததென்ப துண்மைதானென்று கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் தொழுந் தெய்வங்களோ, வன தேவதை, ஐயப்பசுவாமி, மாசனியாத்தா என்பவைகளாம். காளி தேவதையையும் ஆராதிப்பதோடு மலைக்குக் கீழேயுள்ள கோயில் உற்சவங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர். பூர்வத்தில் வனதேவதைகள் ஆரதிக்கப்பட்டு வந்தனவென்பது இவர்களால் ரிச்சயமாகிறது. அன்றித், தெய்வங்களையாராதிப்பதென்னும் வழக்கமும் இவர்களது பழைமைக்கு ஆதாரமாகிறது. இவர்களும் ஈமக்கடன் முதலியன செய்கின்றனர். இறந்தோரைத் தகனம் செய்யாது புதைத்துவிடுகின்றனர். நாடுகளிற் சமாதான செய்பவர்கள் அதன்மேற் கற்சிலை முதலிய சின்னங்கள் கிறிஸ்தவர்களைப்போல, எழுப்பாததையொப்ப இவர்களும் ஒன்றுஞ்செய்வதில்லை. இதனையறியாத ஐரோப்பிய ரொருவர் காடர்கள் பிணங்களைத் தின்றுவிடுவதாகக் கூறினாராம். பொருள் இருப்பவர்கள், ஒருவன் இறந்த எட்டாநாள் படையல் போட்டு ஊர்விருந்து செய்கிறார்கள். இல்லாதவர்கள் ஒரு வருஷம் சென்றபின்பாவது சாமான் சேகரம்செய்து செய்கின்றனர். இவர்களும் தென்புலத்தார்கடன் இறுக்கின்றனர். கானற்சோறு என்று சோற்றைக் குடிசைக்குச் சிறிதுதூரத்திற் பொங்கி இறந்தோர் எல்லோருக்கும் கிவேதனம் செய்கின்றனர். பிறகு எல்லோரும் கூடி இறந்தவன் குணதிசயங்களைப் போற்றிவிட்டு, வீட்டிற்குள் நுழைந்து அங்கு போட்டிருக்கும் படையலை தேவதைகளுக்கு, வந்திருப்போரிற் பெரியவன் அர்ப்பணஞ்செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் வஸ்துக்களில் ஒவ்வொருபிடி எடுத்துத் தெய்வங்களை நினைத்து வெளியில் எறிந்துவிட்டு எல்லோரும் விலாப்புடைக்கத்தின்று ஈக வாழ்வடைந்திருக்கின்றனர். இலக்கணவிளக்க பரம்பரை,

திருவாறூர், சோமசுந்தரதேசிகன்.

உ
சிவமயம்

திருக்குறளாராய்ச்சி.

யான் 'செந்தமிழ்' எ-ந்தொகுதி கக-ம் பகுதியில் வரைந்தவற்றுட சிலவற்றை மறுத்து, 'செந்தமிழ்' கூ-ந்தொகுதி உ-ம் பகுதியில் ஸ்ரீ. அ. க. இனையதம்பி என்பவர் எழுதியிருக்கின்றார். யானெழுதியவற்றையும் அவரெழுதிய மறுப்புக்களையும் ஈண்டெடுத்தெழுதின் விரியுமாதலால் அவற்றை விடுத்துக் கருத்துவேறு பாட்டைமட்டும் எடுத்துக் காட்டி விளக்கி அவர் மறுப்பை மறுக்கின்றேன்.

கக அ. அழுக்காறெனவொருபாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த் துவீடும்,

என்னுங் குறளின் விசேடவுரை முதல்வாக்கியத்தில் "பண்பிற்குப் பண்பில்லையேனும்" என்னும் பாடம் பொருத்தமுடைத்தென்றேன் யான். அவரோ இதனை "விபரீத ஆராய்ச்சியாகும்" என்று மறுத்து "பண்பிற்குப்பண்பியில்லையேனும் என்னும் பாடமே பொருத்தமுடையதும் உரையாசிரியர் கருத்துக்குடன்பாடானதும் ஆம்" எனக்கொள்ளுகின்றார். அவர் முதலில் "பண்பிற்குப்பண்பியில்லையேனும் என்பது—பண்புநானே பண்பியாயிருத்தல் கூடாதாயினும் என்னும் பொருள்பட்டுக்கிடக்கின்றது" என்று கூறுகின்றார். "பண்பிற்குப்பண்பில்லையேனும்" என்பதன் பொருளும் இதுவேயாம். இதுபற்றியே "பண்பிற்குப்பண்புகோடல் பொருந்தாது" என்னுந் தருக்கசங்கிரகநீபிகை வாக்கியத்தையும், "குணத்திற்குக்குணமின்மையின்" என்னுஞ்சேனாவரையர் மொழியினையும் யானெடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றேன். ஆதலால், பண்பானது ஒரு தீரவியத்தைப்பற்றி நிற்குமல்லது தான்றனியே நின்று மற்றொரு பண்புக்குப் பற்றுக்கோடாகாதென்பது எங்களிருவருக்கும் உடன்பாடாம்.

இனி அவர் கூறிய 'பண்புதானே பண்பியாயிருத்தல்' என்பது 'ஒரு பண்பு மற்றொரு பண்பையேற்றிருத்தல்' என்று நான்கொண்ட பொருளையன்றி, 'ஒரு பண்பு அதனையுடைய பொருளாயிருத்தல்' என்னும் பொருளையுந்தருமாயினும் அவ்வாறு குணத்தையே அதனையேற்றுள்ள திரவியமாகச் சொல்லுவது * குணகுணிகட்குள்ள ஒற்றுமைபற்றிச்சொல்லும் வழக்கமாகலின், அது வழுவாகாது. மேலும் "பண்பிற்குப்பண்பியில்லையேனும்" என்ற பாடத்திற்கு அவர் இங்ஙனம் வலிந்து பொருள்கொள்ளினும் சொற்கிடக்கு முறை அங்ஙனங்கொள்ளற்கிடங்கொடாது: அஃது, ஒருவர் 'பண்புக்குப்பண்பியில்லை' எனின், மற்றையோர், "அங்ஙனமன்று, பண்பிற்குப்பண்பியுண்டு; குணம் தனியே நில்லாது திரவியத்தைப்பற்றியே நிற்குமாதலான்" என்று மறுக்க இடந்தந்துகிடக்கின்றது. பண்பிற்குப்பண்பியில்லையென்ற பாடத்திற்கோ இப்படிப்பட்ட மறுப்பொன்றும் ஏறாது. அன்றியும் ஒரு பூர்வபகூத்தை அங்கீகரிக்குமுன் அது சரியானதா என்று பார்க்கவேண்டும். "பண்புக்குப்பண்பி (பண்புதானே பண்பியாயிருத்தல்) உண்டா? இல்லையாகவும் இருப்பதுபோலக் கூறியிருக்கிறோ; இது தகுமா? என்பது இனையதம்பியென்பவர் கொள்ளும் பூர்வபகூதம். அவர் கூறியவண்ணம் அழுக்காறே பாவம் என்போமாயின், 'பாவி' என்புழியிப்பாவத்திற்குப் பற்றுக்கோடான திரவியம் ஒன்று வேண்டும். அது தான் ஆன்மா எனின் விசேடவுரை வாக்கியத்திலுள்ள "தன்னையாக்கினையிருமைபுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி அழுக்காற்றினைப்பாவி யென்றார்." என்பதனோடு மாறுபடும். ஆகவே 'பாவி' யென்பது பொருள் குறிக்காது சத்தமாதிரமாய் நிற்கும். நிற்கவே, "பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும்" என்னும் பூர்வபகூதமே கொள்ளத்தகுந்ததாம்.

இஃதிங்ஙனமாக, இனையதம்பியென்பவர் "ஆசிரியர் கூறிய பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும் என்பது பண்புதானே பண்பியாயிருத்தல் கூடாதாயினும் என்னும் பொருள்பட்டுக்கிடக்கின்றது." என்று முதலிற்கூறிப் பின்னும், "இவ்வாறன்றி, † பண்புக்குப்

* "மாண்பெனக்குணத்தின்பெயர் குணிமேனின்றது." என்று டி௩-க்குறளுரையில் ஆசிரியர் பரிமேலழகருழுதியது ஈண்டுக்கவனிக்கத் தக்கது.
† இவ்வாக்கியத்தின் பொருள் எனக்கு நன்கு விளக்கவில்லை.

பண்புடையபொருள் இல்லையேனும் எனப்பொருள்கொள்ளல் தவறு; பண்பியின்றிப்பண்பில்லையாதலின்.” என்பன ஆதியாகப்பல கூறுகின்றார். அவர் கூறுபவற்றுள் “எண்டுப் பாவம் என்பது அழுக்காற்றையே உணர்த்தும்.” என்பதும் ஒன்று. தருக்கநூலார் குணபதார்த்தம் 24 வகைப்படுமென்பர். பாவம் என்பது இவ்விருபத்துநான்கினுள்ளொன்று. பாவம்-அதர்மம். “அதர்மம்-விலக்குவீனையாற்றோன்றியது.” என்பது பாவத்தின் இலக்கணம். இனி இலக்கணநூலார் “அறிவருளாசை” என்பன ஆதியாகக் குணம் பலவென்றும், அவற்றுள் அழுக்காறு என்பது உடல்கொளியிர்க்குணங்களுள் ஒன்றென்றுங்கூறுவர். உடல்கொள்உயிர், அழுக்காறென்னுங்குணத்தோடு கூடி வீணைசெய்யின் அது விலக்குவீனையாம். அவ்விலக்குவீனையாற்றோன்றுவது பாவம் எனப்படும். இப்பாவம் என்னுங்குணம், தன்னையாக்கியவுடல்கொளியிர் அவ்வுடலைவிட்டு நீங்கிப்போகுதியும் அதனைப்பற்றிச்செல்லும். அழுக்காறு அங்ஙனம் செல்லாது. ஆகவே இவ்விரண்டிற்கும் சிறிது வேறுபாடுண்டு. இனையதம்பி என்பவர் கூறியவண்ணம் பாவமும் அழுக்காறும் ஒன்றாயின் “அழுக்காறெனவொருபாவி” என்னுது அழுக்காறெனவொருபாவம் என்று குறளைக்கூறிவிடலாம். ‘பண்பிற்குப்பண்பில்லையேனும்’ என்னும் விசேடவுரை வாக்கியமும் வேண்டுமென்றும்.

ஆகவே, “அழுக்காறெனவொருபாவி” என்பது “அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவத்தையுடையது” என்று பொருள்படுதலானும், அதனையமைப்பான் ஆசிரியர் பரிமேலழகர் “பண்பிற்குப்பண்பில்லையேனும் தன்னையாக்கினானே யிருமையுங்கொடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப்பாவினென்றார்; கொடியானைப்பாவினென்னும் வழக்குண்மையின்.” என்னும் வாக்கியத்தைக் கூறுதலானும், ‘பண்பிற்குப்பண்பில்லையேனும்’ என்பது பலரும் எடுத்தாண்ட கருத்துடையதாதலானும் “பண்பிற்குப்பண்பில்லையேனும்” என்னும் இப்பாடமே பொருத்தமுடைத்தாம்.

௩௦௪. நகையுமுடையுங்கொல்லுஞ்சினத்திற்

பகையுமுளவோபிற.

இதன் விசேடவுரையிலே “துறவாற்புறம்புகைப்பிலராயினும்—என்பதினுள்ள துறவால் என்பது ஏடுகளில் துறவியால் என்றே

காணப்படுகிறது. திருக்கோவையார் கடுவது செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'துறவு துறவியென நின்றாற்போல் அளவு அளவியென நின்றது.' என்னும் வாக்கியங்காணப்படுதலின் துறவியாற்புறப்பகையிலராயினும் என்றிருத்தல்கூடும்." என்று யானெழுதியதை இளையதம்பி என்பவர் "இவ்வாராய்ச்சி தருக்கநூலாராய்ச்சி சிறிது மின்மையால் வந்ததென்னலாம். 'ஏடுகளில்' என எல்லா ஏடுகளையும் உள்ளடக்கியதும், திருக்கோவையார் விசேடவுரையில் 'துறவு துறவியென நின்றாற்போல்' எனக்காணப்படுதலின் பரிமேலழகர் விசேடவுரையிலும் 'துறவியால்' என்றிருத்தல் கூடுமென்பதும் தருக்கமுறைக்குப்பொருத்தமானவல்ல" என்றும், மேலுஞ்சிலவுங்கூறி மறுத்துத் துறவால் என்பதே பொருத்தமாயபாடம் என்கின்றனர். துறவால் என்பது பொருத்தமன்றென்று நான் சொல்லவில்லை. நான் 'ஏடுகளில்' என்றது * மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ள எட்டுப்பிரதிகளையே குறிக்கும், யான் பாடங்கேட்கத்துணையாயிருந்தவை அவையேயாதலால். அன்றியும், 'ஏடுகளில்லல்லாம்' என்று யான் எழுதியிருந்தால் உலகத்திலுள்ள எல்லா ஏடுகளையும் உள்ளடக்கியதாகக்கொள்ளலாம். யான் எழுதாத 'எல்லாம்' என்னுஞ்சொல்லை இவர் மனத்தில் வருவித்துக்கொண்டு எனக்குத் தருக்கநூலாராய்ச்சி சிறிதுமில்லையென்று குறை கூறுகின்றார். இவர் தருக்கநூல் முற்றுமாராய்ந்திருப்பினும் இவ்வண்ணம் பிறரைக் குறைகூறலாகாது, அது நல்லோர் குணமன்மையின்.

இனி, துறவு—துறவியென மணிமேகலை, உ-வது ஊரலருரைத்த காதையில் "வயந்தமாலையு மாதவி துறவிக்கு" என்னும் கடு-வது அடியில் வந்திருத்தலும், இதன் அரும்பதவுரையில் ஸ்ரீமாத்-மஹாமஹோபாத்தியாயரவர்கள் 'துறவிக்கு—துறவுக்கு' என வரைந்திருத்தலும் துறவு, துறவியென்பன ஒருபொருட்டுசொற்கள் என்பதனை வற்புறுத்தும். இங்கே 'மாதவி துறவுக்கு' என்றாற்செய்யுளின் பங்கெடாமலிருக்கவும் அங்ஙனங்கூறுது "மாதவி துறவிக்கு" என்று

* மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் எட்டேட்ப்பிரதிகளிருக்கின்றனவென்பது செந்தமிழ் எந்தொருதி அ-ம் பகுதி ௪௩௨-ம் பக்கத்தில் என்னாற்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

கூறியிருத்தலின், துறவியென்பது செய்யுள் விகாரச்சொல்லாகாது இயற்சொல்லேயாம். முற்காலத்தில் இயற்சொல்லாய் வழங்கிவந்தவை பல இக்காலத்து வழக்கொழிந்தனவென்பது ஆன்றோர் பலரும் அறிந்தவிஷயம். இக்காலத்தில் உ-விசுதியும், வி-விசுதியும் இவ்வாறு மழ்ந்துவருதல் அரிதாயினும், பிறப்பு-பிறவி என, பு-விசுதியும், வி-விசுதியும் மறப்பு-மறதியென, பு-விசுதியும் தி-விசுதியும் பிறவும் உறழ்ந்துவருகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் உற்றுநோக்கியும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ள எட்டேட்டிலுமிருந்ததைக்கொண்டும், 'துறவியாற்புறப்பகையிலராயினும்' என்பது கொள்ளத்தக்க பாடமென்றேனேயன்றி வேறன்று. பிறவிடங்களிலுள்ள ஏடுகளில் அச்சுப்பதிப்புப் பாடங்காணப்படி அதுவுங்கொள்ளத்தக்கதேயாம். அதனை நான் மறுக்கவில்லை. ஆதலால் ஸ்ரீ. இளையதம்பி என்பவர் பொதுநோக்கத்துடனின்றாராய்ந்து உண்மை கைக்கொள்வாராக,

அ. கோபாலையன்.

உ

* வடமவஸயப்பபிள்வா ஐயன் சாஸனம்

சகாப்தம் 1574ஸின்மேல் செல்லாநின்ற கொல்லம் 827ஆண்டு நந்தன வருஷம் தசஷ்ணயனத்தில் கடகரவி ஆடிமீ 31உ சுக்கில பக்ஷத்துப் பஞ்சமியும் சுக்கிரவாரமும் சுத்தநாமயோகமும் சிங்க கர்ணமும் பெற்ற ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் நாள்ச்செய்த உதகபூர்வ தனதானப்பிரமாணமாவது அமிர்தகுலவளநாட்டில் முனஞ்சிமரகாணியில் காணியாள நாட்டவரும் திருவழுதிவளநாடாள் திருநகரி சுவாமியாள்வார் அரைக்கட்டளை பரிவிடப்பிள்ளை அய்யன் அவர்கள்

* இதன் அசல் திருநெல்வேலி கஸ்பா நொச்சிசூளம் மிட்டா ஜமீன் தார் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ சாவடி. N. திருமலைக்கொழுந்து பிள்ளையவர்கள் வசம் இருக்கிறது.

கட்டளைப்பூஜை நேவேத்தியத்துக்கு நடக்கும்படிக்கு சுவாமி திருமலைநாயக்கர் அய்யன் அவர்களுக்கு புண்ணியமாகவும் நாயக்கர் அய்யன் அவர்கள் நிருதத்தின்படி நாங்கள் உதகபூர்வ தனதானப்பிரமாணமாகப்பண்ணிக்கொடுத்த நாட்டுப்புரமான பதக்கத்துக்கு எல்கையாவது, கீழ் எல்கை திருமலைபுரம் எல்கைக்கும் மேற்கு, தென் எல்கை விஜயநாராயணம் குட்டிப்பாரைக்கும் வடக்கு, மேல் எல்கை காடங்குளத்து எல்கைக்கும் கிழக்கு, வட எல்கை கோடாங்குளத்துக்கும் தெற்கு ஆக இந்நான்கெல்கைக்குள்ப்பட்ட பூமியும் நஞ்சை புஞ்சை கிணறு குடியிருப்பு தோட்டக்கூறு உலாவுகாக்கி தரிக்கடைமை ஊத்தைப்பாட்டம் சொர்ணதாயம் பனைக்கடைமை சகலமும் இதிலுள்ள நிதியாதியாக அஷ்டபோக தேச ஸ்வாமியங்களுக்கும் யோக்கியமாக தானாதி வினிவிக்கிரயங்களுக்கும் பண்டுள்ளாரையும் பழம்பேரையும் தவிர்த்து ஆதிச்சந்திரார்க்கம் சந்ததிப்பிரவேசம் செம்பிலும் சிலையிலும் வெட்டி அனுபவித்துக்கொள்வாராகவும். இப்படி சம்மதித்து தனம் தான சாதனம் பட்டயம் எழுதிக்கொடுத்தோம். பிள்ளை அய்யன் அவர்கள் கட்டளைக்காரியம் செய்வார்களுக்கு முனியஞ்சியில் காணியாளரும் இந்தப்புண்ணியத்தை பரிபாலனம் பண்ணினபேருக்கு சாலோக சமீப சாரூப சாயுஜ்யம் பெருவாராகவும். இந்த தர்மத்துக்கு யாராகிலும் இடையூறு பண்ணினபேர் கங்கைக்கரையிலே காராம்பசுவைக்கொன்ற பாவத்திலே போகக்கடவாராகவும். இப்படிக்கு அம்மையாண்டார் எழுத்து. இப்படிக்கு தாண்டவமுதலியார். இப்படிக்கு உதிரமலை. இப்படிக்கு இந்தப்பட்டயம் எழுதினேன் தர்மக்குட்டி முதலியார். இப்படிக்கு அனஞ்சிப்பெருமாள் எழுத்து.

உ.

* இரண்டாவது சாஸனம்.

சகாப்தம் 1595ன்மேல் செல்லாநின்ற கொல்லம் 829 விஜய வருஷம் தைமீ 23உ வெள்ளிக்கிழமையும் திரயோதசியும் சிவ

* திருச்செந்தூரில் பிள்ளையனவர்கள் 7-ம் திருநாள் வடக்கு மண்டபத்தில் மேலைச்சுவர் ஓரம் மத்தித்தளத்தில் நட்பிருக்கிற சிலாசாஸனத்திலிருந்து எடுத்தெழுதியது.

யோகம் சிவகர்ணமும் பெற்ற புனர்பூசத்தில் மிதுனலக்கினத்தில் விஸ்வநாத நாயக்கர் அய்யன் திருமலை நாயக்கர் அய்யன் வடமலை யப்பிள்ளை அய்யன் இவர்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டாக சுவாமி எழுந்தருளினார். பூகநாதன் சசாசேர்வை.

உ

* முன்றாவது சாஸநம்.

////////////////////

சாலிவாகன சகாப்தம் செல்லாநின்ற கொல்லம் 849 ஆண்டு தைமீ 15உ வெள்ளிக்கிழமையில் அனுஷ்டக்ஷத்திரம் சுக்கிரவாரமும் பெற்ற சுபயோக சுபதினத்தில் கீழவேம்பு நாடு திருநெல்வேலிக்கு அதிபதிகர்த்தராகிய மகா-ரா-மா-மான்னியஸ்ரீ வடமலையப்பிள்ளை அய்யன் அவர்களும் ஷெ வடக்கு தெரு வேலூர் பனா சர்க்கரை சேர்வைவாரனுக்கு ரத்தகாணிக்கையாக தாரை வார்த்து நிலப்பட்டயம் எழுதிக்கொடுத்தபடி நிலப்பட்டயமாவது. நாங்கள் குருபரமுடையோர்களாக ஆண்டனுபவித்துவருகிற நிலத்தை தனக்கு தாரைவார்த்துவிட்டுக்கொடுத்தபடியினாலே விட்ட நிலத்துக்கு எல்கையாவது, மேற்கு எல்கை மதுரைப்பாதையாகிய ரஸ்தாவுக்குங்கிழக்கு, வட எல்கை அருவங்குளத்து வாய்க்கால் நீர்ப்பிடிக்கும் தெற்கு, தென் எல்கை நயினார்குளத்தைச்சேர்ந்த நின்னக்குளத்து நீர்ப்பிடிக்கும் வடக்கு, கீழ் எல்கை கழிவுதண்ணீர்போகிற தென்வடலோடிய ஓடைக்கும்மேற்கு ஆக இன் நான்கெல்கைக்குள்பட்ட நிலமும் விட்டு ஷெ இன்னான்கு திசைக்கும் சூலம் சாத்திய கல்வெட்டி நாட்டிக்கொடுத்து ஷெ வெகுமானக்குதிரை 1 பட்டத்துகத்தி 1 செங்கோல் கச்சிப்பட்டி 1 பட்டத்து சால்வை 1 சங்கு சக்கர கடுக்கன் 1 மேல் எழுதிய இந்நான்கெல்கைக்குள்பட்ட நிலத்தையும் சத்தியப்பிரமாணமும் கொண்டு தனக்கு ரத்தக்காணிக்கையாக தாரை வார்த்துவிட்டுக்கொடுத்து கல்லும்

* இதன் எட்டுப்பிரதியொன்று மதுரை டவுன் 4-நெ. ஜாயின்ட் சப்ரிஜிஸ்டர் மகா-ரா-மா-ஸ்ரீ S. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அய்யன் அவர்கள் வசம் இருக்கிறது.

காவேரியும் புல்லும் பூமியும் சந்திராள் சூரியாள் உள்ளமட்டும் பிள்ளைபிள்ளை தலைமுறையாக சர்க்கரை சேர்வைகாரன் தானுதிவினியோக விக்கிரயங்களுக்கும் தானே யோக்கியனாக ஆண்டனுபவித்து கையாட்சைபண்ணிக்கொள்வானாகவும். இப்படிக்கு தான் கையாட்சைபண்ணிவருமிடத்தில் தடை இடை கூறுவந்தால் என் பிள்ளை பிள்ளை தலைமுறையாக தீர்த்துக்கொடுப்பார்களாகவும். இப்படிக்கு என் மனப்பூர்ணம்கொண்டு சத்தியப்பிரமாணமாய் தாரை வார்த்துக்கொடுத்த நிலத்துக்கு இனிமேல் யாதொருத்தர் எந்தச்சாதி யிலும் ராஜாங்கத்துக்கு வரும் ராஜாக்கள் இந்த நிலத்தை ஆசைப்படுவார்களானாலும்.....அவர்கள் இந்த சத்தியதோஷத்தைத் தட்டி ஆசைப்படுவார்களாகில் நெல்லையப்பர் சன்னிதானத்தெப்பக்குளத்திலும் கெங்கைக்கரையிலும் காராம்பசுவைக் கழுத்தறுத்த ஏழாகிய நரகத்தின் தோஷத்தில் போவார்கள். என் மனப்பூர்வம்கொண்டு சத்தியப்பிரமாணம்பண்ணி ரத்தகாணிக்கை தாரைவார்த்துநிலம் விட்டுக்கொடுத்தேன். மகா-ரா-ரா-பூநீ வடமலை யப்பபிள்ளை அய்யன் அவர்களும் ஷே லேலூர் பணாசர்க்கரை சேர்வைகாரனுக்கு இப்படி பெரியபட்டர் சுப்பய்யன் தானத்தார் தலத்தார் கோலைபட்டமார்காசட்டி நாராயணன் சுவாமிநாயக்கர் இவர்களறிய இந்த நிலப்பட்டயம் எழுதினேன். சாஸ்திரி சிவஞானப் பண்டாரம் இந்தப்படி வடமலையப்பபிள்ளை அய்யன் அவர்களும்.

M. V. Subbramaniam Iyer.

உ

கால்நடைகளுக்கு வியாதிவராமல்
அம்மை குத்தலும் அதன் உபயோகங்களும்

(சஎகூ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

14. பாஸ்டியர், அடைப்பானோய்க்கு இரண்டு அம்மைப்பால் கள் செய்தார். பிராணிகளுக்கு முதலாவது அம்மைப்பால்வைத்து இரண்டு வாரமானபின், இரண்டாவது அம்மைப்பால் வைக்கப்பட்டது. முதலாவது அம்மைப்பாலினால் அடைப்பானோயினின்றி

அரைகுறையான காப்பும், இரண்டாம் பாலினுற் பூரணமானகாப்பும் சித்தித்தன. இந்த இரண்டு பால்களில் முதற்பால் வைக்கப்பெறாத பிராணிக்கு இரண்டாம்பால் வைத்தால் அந்தப்பிராணி இறந்துவிடுகிறது. இவ்வாறாக ஏகதேசமாகப்பிழைப்பாடுகள் நேர்ந்திருக்கின்றன.

15. உத்தேசமாகப் பத்துவருஷத்துக்குமுன் தென்னாப்பிரிக்காவில் உக்கிரமான வெக்கைநோய் உண்டாகியது. அப்போது காக் (Koch) என்பவர் அங்கேபோய்ப் பல சோதனைகள் செய்துபார்த்தார். ஒரு மாட்டுக்கு வெதுப்புநோய் உண்டாகி ஏழு நாளாயிருக்கும்போது அதன் பித்துநீரை (Bile) எடுத்து ஷே வியாதிக்குள்ளாகாமல் சுகமாயிருக்கிற வேறொரு மாட்டின் தோலின்கீழ்ச் செலுத்த அம் மாட்டுக்கு அந்தவியாதி சிலகாலஞ்செல்லும்வரை அணுகுகிறதில்லையென்பதைக் கண்டுபிடித்தார். பித்துநீர் செலுத்திப்பத்துநாளானபின் ஷே மாட்டின் தோலின்கீழ், உக்கிரமாக வெக்கைநோய் பிடித்திருக்கிற வேறொரு மாட்டின் ரத்தத்தைச் செலுத்தினால், அப்படிச் செலுத்தப்பட்ட மாட்டுக்கு ஷே வியாதி சாந்தமாக உண்டாகி அதனால் அந்த மாட்டுக்கு ஆயுள் உள்ள அளவும், அல்லது பலவருஷங்கள் செல்லும் வரையும் அந்த வியாதி பிடிக்கிறதில்லை.

16. ஒரு மாட்டுக்கு வெதுப்புநோய்கண்டு ஏழுநாளானபோது அந்த மாட்டைக்கொன்று அதன் பித்துநீரை எடுத்தால் அந்தப் பித்துநீர் அநேக மாடுகளை ஷே வியாதியினின்றும் காப்பாற்றப்போதுமான தாயிருக்கும். அந்தப் பித்துநீர் ஒரு பங்குக்கு இரண்டு பங்கு களிஸரின் (Glycerin) என்ற தேன்போன்ற மருந்தைச்சேர்த்தால் அப்படிச்சேர்க்கப்பட்ட பித்துநீர் நெடுங்காலம் கெட்டுப்போகாமலிருக்கும்.

17. ஷே வியாதியை அடக்குவதற்குத்தக்க வேறுமுறைகளைக் கண்டுபிடிக்கும்படி பின்னும் பலபரீகைகள் செய்துபார்த்தபோது, ஷே வியாதி கண்டு குணமான மாட்டின் ரத்தத்தின் தெளிவான பாகமாகிய வீரத்தை (Serum) ஷே வியாதிக்குள்ளாகாமற் சுகமாயிருக்கும் வேறொரு மாட்டின் தோலின்கீழ்ச் செலுத்தினால், அப்படிச் செலுத்தப்பட்ட மாட்டுக்கு அந்தவியாதி சிலகாலஞ் செல்லும்வரை வருகிறதில்லையென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பாது

காக்கும் விரத்தையும், ஷெ வியாதி கண்டிருக்கும் மாட்டின் ரத்தத் தையும், சுகமாயிருக்கிற வெறொரு மாட்டின் தோலின்கீழ்ச் செலுத்தினால், அவ்விதம் செலுத்தப்பட்ட மாட்டுக்கு ஆயுள்பரியந்தம் ஷெ வியாதி வருகிறதில்லை. அடைப்பான் (Anthrax) நோய்வராமற் பாதுகாக்கும்பாஸ்டியர்முறையும் பித்துநீரும்வியாதி ரத்தமும்செலுத்தும் காக்கென்பவர் முறையும் விரமும் வியாதிரத்தமும் ஏககாலத்திற் செலுத்தும் முறையும் ஆகிய ஆயுளளவும் வியாதிவராமற் பாதுகாக்கும் முறைகளெல்லா வற்றிலும், அந்த முறைகளே காரணமாகச் சில மரணங்கள் நேரிட்டன. இஃதெல்லாமலும், ஷெ முறைப்படி அம்மைவைக்கப்பட்ட பிராணிகளுக்கு உண்டாகும் சாந்தமான வியாதியிலிருந்து பக்கத்தில் உள்ள அம்மைவைக்கப்படாத பிராணிகளுக்கு உக்கிரமான வியாதி உண்டாகி அந்தப்பிராணிகளிலிருந்து வேறு பிராணிகள் பிணி அடைய, இவ் வாராகப் பல சுற்றிடங்களிலும் வியாதிபரவி அளவற்ற சேத முண்டாகக்கூடும். தவிரவும் வியாதி யுள்ள பிராணியின் ரத்தம் உபயோகிக்கப்படுவதால், அந்தப் பிராணிக்கு இரத்தமூத்திரம் (Redwater) போன்ற வேறு வியாதியும் இருந்தால், அந்த வியாதிவித்தும் ஷெ ரத்தத்தோடு கலந்து உபயோகிக்கப்பட்டு அதனால் இதரவியாதிகளைப் பரவச்செய்யும் அபாயமும் ஷெ முறைகளுக்குண்டு.

18. விரத்தை மாத்திரங்கொண்டு அம்மைகுத்துவதில் அபாயமேயில்லை. பிராணிகளுக்குத் தொத்துநோய் வராமல் தடுப்பதற்கு இந்த முறையே லிவீல் வெற்றெறிநெறி டிபார்ட்டிமென்டாரால் கையாளப்பட்டு வருகிறது. ஷெ டிபார்ட்டி மென்டார் உபயோகப்படுத்தும் விரத்தில் சிற்றுவிர்கள் உக்கிரமானவைகளாவது உக்கிரங்குறைக்கப்பட்டவைகளாவது கிடையா. ஐக்கிய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த மக்டேஸாரில் (Muktesar) உள்ள இம்பீரியல் பாக்டீரிய லாஜிக்கல் லாபிரட்டரியில் (Imperial Bacteriological Laboratory) அந்தவிரம் சித்தஞ்செய்யப்படுகிறது. அங்கே விரம் எவ்வாறு சித்தஞ்செய்யப்படுகிறதென்றால், வெக்கைநோய்போன்ற தொத்து நோயினுற் சுபாவமாகவாவது செயற்கையாகவாவது பிடிக்கப்பட்டுக் குணமானதாகவும் சுகத்தோடு தைரியமாக விருப்பதாகவும் உள்ள ஒரு பிராணியின் தோலின்கீழே அதேவியாதியினால் வருந்திக்கொண்

டிருக்கிற வேறொரு பிராணியின் இரத்தத்தை முதலில் சிற்றளவாகவும் பின்பு படிப்படியாக அதிக அளவாகவும் கடைசியாக அனேக ஆயிரமாகளைக் கொல்லப் போதுமான அளவாகவும் செலுத்துவதினால் அப்படிச் செலுத்தப்பட்ட பிராணிக்கு அந்த நோயை நிராகரிக்கும் சக்தி அதிகப்படுகிறது. ஷை பிராணி இவ்வாறாகப் பூரண நிராகரண சக்தி அடைந்த சமயத்தில் அதன் கழுத்திலுள்ள பெருத்த நாளத்திலிருந்து வேண்டும் இரத்தம் எடுக்கப்பட்டு அதிலிருந்து வீரம் பிரிக்கப்படுகிறது. எவ்வகைத் தொத்தும் அணுகாமலிருக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளோடு சர்வ ஜாக்கிரதையாக மேற்கூறிய சகலமும் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு சித்தஞ்செய்யப்பட்ட வீரத்திற் சிலபாகம் கார்பாலிக் ஆலிட் கலக்கப்படுகிறது. மேற்கூறியபடி இரத்தம் எடுத்த பிராணியிலிருந்து வேண்டுமானால் சிலகாலஞ்சென்ற பின் திரும்பவும் இரத்தம் எடுக்கலாம். ஒரு மாட்டுக்கு அம்மை குத்தவேண்டிய வீரத்தின் அளவு இவ்வளவென்று அந்த லாபிரட்டெரியிலேயே பரீக்ஷித்துப்பார்த்து நிச்சயித்தபின் அந்த வீரத்தை அடைக்கும் புட்டியின்மேல் அந்த அளவு குறிக்கப்படுகிறது. இப்படி இவ்வளவு வீரம் அம்மைகுத்தவேண்டுமென்று குறிக்கப்பட்ட பின்புதான், வீரப்புட்டிகள் பல ஜில்லாக்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. வெற்றெறிநெறி காலேஜிற்படித்து யோக்கியதா பத்திரம் (Diploma) பெற்றிருக்கிற வெற்றெறிநெறி அவலிஸ்டன்டுகளில் அம்மைகுத்தும் முறையும் பபிற்றப்பெற்றவர்களே, விசாதி உண்டாயிருக்கிற கிராமங்களிற் கால்நடைகளுக்கு அம்மைகுத்துகிறார்கள். அம்மைகுத்துங் கருவிகளை நீரிற் கொதிக்கவைத்தல், அம்மை குத்துபவர் கைகளையும் அம்மைகுத்தப்படும் தோற்பகுதியையும் கார்பாலிக்கு நீரில் நனைத்துச் சுத்திகரித்தல் முதலிய தொத்து நிவாரண முறைகளை அதுசரித்து அம்மைகுத்தும் பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது. வீரத்தினால் அம்மை குத்துவதில் எவ்வகைத் தேரஷமும் எப்போதும் நேரிட்டதேயில்லை. ஐம்பதினாயிரத்துக்கடிகமானபிராணிகளுக்கு யானே அம்மை குத்தியிருக்கிறேன். அப்படி அம்மைவைத்த பிராணி ஒன்றுக்கும் அம்மைவைத்தது காரணமாக எவ்வகைத் தோஷ குணமும் நேரிட்டதில்லை. அம்மைகுத்திய பிராணிகளில் ஏகதேசமாகச் சில பிராணிகளுக்கு அம்மைகுத்திய இடத்தில்

அற்பவீக்கம் காணுவதுண்டு. அந்த வீக்கம், ஒருநாள் அல்லது இரண்டுநாளில் மறைந்துவிடுவதுமல்லாமல் அந்தப்பிராணிகள் வேலைசெய்வதற்குச் சிறிதும் தடையாயிருப்பதில்லை. அம்மை குத்தப் பெற்றகர்ப்பமான பிராணிகளும் இளங்கன்றுகளும் கூடச் சிறிதுஞ்சுக வீனமடைவதில்லை. அம்மைகுத்திய பிராணிகளின் சில சாவதற்கு ஒரு காரணம், அம்மைகுத்தப்படுவதற்குமுன்பே சில பிராணிகளுக்கு வியாதி மறைவாயனுசுகியிருப்பது: மற்றொரு காரணம், சில பிராணிகளுக்கு வழக்கத்துக்கு அதிகமாக அந்தவியாதி யடையக்கூடியதேயுநிலைமையிருப்பது. கால்நடைகளுக்கு அம்மைகுத்தும்முறை ஆறுவருஷத்துக்குமுன் அனுசரிக்கப்பட்டபோது கால்நடைக்காரர் அதற்கு விரோத அபிப்பிராயமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அப்போது அவ்விரோத அபிப்பிராயத்தை மாற்றுவது மிகவும் கஷ்டமாயிருந்தது. அம்மைகுத்தும் விஷயத்தில் அவர்களுடைய நல்லபிப்பிராயம் படிப்படியாகப் பெறப்பட்டது. இப்போது அம்மைகுத்துவதற்கு ஆகேஷபணைசெய்கிற கால்நடைக்காரர் ஏகதேசமாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

19. கால்நடைகளுக்கு அம்மைகுத்துவதின் உபயோகங்கள் பின்வருபவை.

(1) வெக்கை (Rinderpest) நோம்போன்ற தொத்துநோய் ஒரு கிராமத்தில் உண்டானபோது வியாதி காணாமலிருக்கிற பிராணிகளுக்கு அம்மைகுத்தி அவைகளைப் பாதுகாக்கலாம். தொத்துநோய்கண்ட பிராணியைத் தொட்டுக்கொண்டாவது அதற்குச் சம்பத்திலாவது நின்ற பிராணிகளுக்கு அம்மை குத்தினால் அவைகள் அந்தநோயினால் சேதமடையாமற் பாதுகாக்கப்படுவதல்லாமல், அந்த வியாதி பரவுதற்குப் பெரும்பாலும் மார்க்கமில்லாத் போகிறது.

(2) தொத்துநோயில்லாமலிருக்கிற கிராமத்துப் பிராணிகளைத் தொத்துநோய் உள்ள இடத்தில் நடக்கிற சந்தை அல்லது கண்காட்சிக்குக் கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கும்போது அந்தப் பிராணிகளுக்கு அம்மை குத்துவதனால் அவைகள் அந்தச்சந்தை அல்லது கண்காட்சிக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தொத்துக்குள்ளாயிருக்கிற பிராணிகளோடு சம்பந்தப்படுவதனால் அடையக்கூடிய வியாதியினின்றும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

20. ஒரு கிராமத்திற் கால்நடைகளுக்குக் கொள்ளைநோயுண்டானால், அந்தக்கிராமத்தார் தங்கள் கால்நடைகளுக்கு அம்மைகுத்தும்படி வலினில் வெற்றெறிநெறி டிபார்ட்மென்டைச் சேர்ந்த ஒரு வெற்றெறிநெறி அவிஸ்டன்டை அனுப்பும்படி தாசில்தாருக்கெழுதிக்கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும், வெற்றெறிநெறி அவிஸ்டன்டு சில நாளுக்குள் வரவில்லையானால், தாமதஞ்செய்யாமற் சென்னப்பட்டணத்திலுள்ள வலினில்வெற்றெறிநெறி டிபார்ட்மென்டுகூப்பரிண்டன்டுக் கெழுதி ஒரு வெற்றெறிநெறி அவிஸ்டன்டை அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். தவிரவும், இந்தியாவில் கால்நடைகளுக்கும் கானுகிற அதிகபிராணபாயமானவியாதிகளைப்பற்றியபுஸ்தகம் என்கன்ற மிருகவைத்திய நூலில் குறித்திருக்கிற விதிகளைக் கவனமாக வாசித்து அவைகளைக் கண்டிப்பாக அநுசரிக்கவேண்டும். மேற்சொல்லிய மிருந்த சலபமும் உயர்ந்த உபயோகமும் உள்ள இங்கிலீஷ் புஸ்தகம் (More Deadly Forms of Cattle Diseases In India) என்னால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுக் கவரன்மென்டாராற் பிரசுரமாயிருக்கிறது. இதன் விலை பிரத்யேகமாகக் குன்றாவே, தமிழ்ச் சில்லாக்களிலுள்ள கிராமமுன்சீபுக ளொவ்வொருவருக்கும் இப்புஸ்தகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கால்நடைக் குரியவர்க ளொவ்வொருவர்கையிலும் இருக்கவேண்டிய முக்கியமானபுஸ்தகம்.

வி. பி. சுப்பிரமணிய முதலியார்,

G. B. V. C.

உ

சிவமயம்.

சமயோசிதச் செய்யுட்டிரட்டு

(சௌ-ஆம் பக்கத்தோடீச்சி)

பெண்ணப்பெறுதலிலும் பெரியதுயரமில்லை யென்பது

கஅ. குலம்வேண்டுமென்றிருப்பார்குலத்துள்ளார்கல்விபிறைகுறைபாடுனப், பலம்வேண்டுமென்றிருப்பார் தந்தைமார்பாந்தபெருஞ்செல்வமுள்ள, தலம்வேண்டுமென்றிருப்பார் தாய்மார்கல்யவ்வனமுமழகுஞ்சாரந்த, நலம்வேண்டுமென்றிருப்பார் நறுகுழற் கன்னிமார்நலத்தின்மிக்கார்.

கக. பண்புடையகுடிப்பிறப்பும்பழிப்பில்லாப்பேரழகும்பரந்தகே
ள்வி, துண்பொருளைநீரொழியப்பானுகருமன்னம்போளேக்கித்
திரு, மொன்பொருளுமிந்நான்குமுடையாரைக்கிடையாதிவ்வுல
கந்தன்னில், பெண்பெறுகைபோலிந்தப்பெரியதயர் தானுண்
டோபேசங்காலே.

(இராமா-உத்தர. இராவணன்பிறப்-சு0, கக.)

இக்கவிகளாற் பெண்ணைப் பெற்றோரெய்துந்துயரம் இத்தகை
யதென்பது கூறப்பட்டது.

பெண்களினியல்பீத் தன்மையதென்பது

உ0. பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபீடிவிறப்புநோக்கா
வுண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாகு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாளிந்திரன்மகளுமாங்கே [நே.
வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றுற்போன்மெலிந்துபின்னிற்குமன்

உக. அன்புநூலாகவின்கொலலர்தொடுத்தமைந்தகாத
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலை
நன்பகற்கூட்டினிள்ளாதொழுகினுங்கைமார்க்குப்
பின்செலும்பிறர்களுள்ளம்பிணையனார்க்கடியதன்றே.

(சீவக, கனகமா-சக, ச0.)

உஉ. பள்ளமுதுநீர்ப்பழகினுமீனினம்
வெள்ளம்புதியதுகாணின்விருப்புறாஉங்
களள்ளிர்கோதையர்காமனொடாயினு
முள்ளப்பிறிதாயுருகலுங்கொண்ணீ.

உ௩. உண்டியுட்காப்புண்டுறுபொருள்காப்புண்டு
கண்டவிழுப்பொருள்கல்விக்குக்காப்புண்டு
பெண்டிரைக்காப்பதிலமென்றுஞாலத்துக்
கண்டுமொழிந்தனர்கற்றறிந்தோரே.

(பன்னுற்றிரட்டு, ககுகள-ககுகடு, வளையாபதி.)

உச. எத்துணையாற்றுகிறோமென்னீர்துளி
புற்பனியுக்கமரத்திலே நுண்மயி
ரத்துணையும்பிறாஞ்சொலினார்மனம்
புக்கனமென்றுபொதியறைப்பட்டார்.
(சேந்தமிழ்த்தொகுதி-க. பகுதி-ச; வளையாபதிச்-எ.)

உரு. தளிப்பெயற்றண்டுளிதாமரையின்மேல்
வளிப்பெறுமாத்திரைநின்றற்றொருவ
னளிப்பவற்காணுஞ்சிறுவரையல்லாற்
றுளக்கிலர்நில்லார் துணைவளைக்கையார்.
(பன்னூற்றிரட்டு-கஅகஅ - வளையாபதி)

உசு. ஐம்புலன்களும்போலவரும்பதிகளா கவுமின்னம்வேறொருவ,
னெம்பெருங்கொழுவதற்குருகுமிறைவனெனதுபேரித
ய, மம்புவிதனிற் பெண்பிறந்தவரெவர்க்குமாடவரிடையினல்
லா, நம்புதற்குளதோவென்றனள்வசிட்டனல்லறமனைவியேய
னையாள். (பாரத. பழம்பொருள்-உக.)

உஎ. ஏந்தெழின்னிக்காணியானிசைவல்லான்
காந்தையர்கண்கவரோக்கத்தான்—வாய்ந்த
நயனுடையின்சொல்லான்கெளனிநுமாதர்க்
கயலார்மேலாகுமனம். (நீதிநெறிவிளக்கம்-அஉ.)

உஅ. சிறகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறகாக்குங்காப்பேதலை. (திருக்குறள்-ருஎ.)

இக்கவிஞர் பெண்களின் இயல்பின்ன தன்மையதென்பது
நன்கு விளங்குகின்றது.

கற்புடைமகளிரியல்பு இனையதென்பது

உசு. சாமெனிற்சாதனோதறன்னவன்றணந்தகலைப்
பூம்ஊம்புனைதலின் திப்பொற்புடன் புலம்பவைக்க
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேந்தவன்செல்லதீர்ப்பார்.
(சீவக. கனகமா-சஉ.)

நூ. நாமுருநனிபுகழ்ந்தேத்தலும்
பீடுறும்மழைபெய்கெனப்பெய்தலுங்
கூடலாற்றவார்நல்லதுகூறுங்காற்
பாடுசான்மிகுபத்தினிக்காவதே.
(பன்னூற்றிரட்டு. ௨௦௧. வளையாபதி.)

நக. தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை. (திருக்குறள்-௩௩.)

நஉ. கண்டாரிகழ்வனவேகாதலன்றன்செய்திதுங்
கொண்டாரினையல்லாலறியாக்குலமகள்போல்
விண்டோய்மதிள்புடைசூழ்வித்துவக்கோட்டம்மான்
கொண்டாளாயாகிலுமுன்குரைகழலேகூறுவனே.
(பெருமாள் திருமொழி. ௩-வது தருதுயரம்-௨.)

நங. தங்கனாயகரிற்றெய்வந்தவம்பிறவிலவென்றெண்ணும்
மங்கைமார்சிறைதபோலத்தாயதுமற்றுங்கேளா
யெங்கனான்மறைக்குந்தேவரறிவிற்கும்பிறர்க்குமெட்டாச்
செங்கண்மாலிருந்துமேனாட்செய்தவஞ்செய்ததன்றே.
(இராமா-பாலகாண். வேள்விப்-௧௧.)

இக்கவிகளாற் கற்புடை மகளிரியல்பு இத்தன்மைய தென்
பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது.

பெண்களினுண்டாதந் துன்பமினையவேன்பது

நச. தாமகேதுபுவிக்கெனத்தோன்றிய
வாமமேகலைமங்கையரால்வருங்
காமமில்லையெனிற்கடுங்கேடெனு
நாமமில்லைநரகமுமில்லையே.
(இராமா. அயோத்-மந்தரைசூழ்ச்-௨௧.)

நரு. காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகொவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான்.

நா.க. கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தறையோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவண்ணினிற்காணிற்கேட்கிற்
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண்.

(திருவிளை. மாபாதகந். ௨௭, ௨௬.)

நா.௭. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென் னும்பீடினும்பெரியநீரா
னரும்பியமுலையினுளுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
விரும்பியாங்கவளை யெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன் றித்
திருந்தினுற்கின் றுகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

நா.௮. கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையரையன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்
கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமாலேக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்குப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்ப்பெரும்பழியாயிற்றன்றே.

நா.௯. நீனிற்வண்ணென் றுநெடுந்துகில்கவர்ந்துதம்முன்
பாநிறவண்ணேனாக்கிப்பழியுடைத்தென் றுகண்டாய்
வேனிற்த்தானேவேந்தேவிரிபுன்றெழுநையாற்றுட்
கோநிறவளையினார்க்குக்குருந்தவனொசித்ததென்றன்.

சா. காமமேகன்றிநின்றகழுதைகண்டருளினாலே
வாமனார்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையத்
திமஞ்சேர்மாலேபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றன்.

சா.௧. படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன் றுபெற்ற
வடுவுரையாவர்பேர்ப்பார்வாய்ப்பறையறைந்துதாற்
யிடுவதேயன்றிப்பின் னுமிழுக்குடைத்தம்மகாம
நடுவின் றுலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றன்.

சா.௨. கண்வலைக்காமுகரென் னுமாபடுத்
தொண்ணிதித்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவர்பீடினோங்கிய
வண்ணலங்கடிநகரமைதிசெப்புவாம்.

(சீவக. நாமக-களா.௮,௧௭௯, ௧௮௦, ௧௮௧, ௧௮௨, ௧௮௩.)

சந. மாமடஞ்செறிந்தநெஞ்சின் மனிதரம்புட்பிடிக்கக்
காமனும்வேடன்வீசும்வலையொப்பார்கருங்கண்மாதர்
தீமனச்சேறார்சன்மச்சிறுகுழிமீனாந்தர்க்
கேமவாதனைக்கயிற்றுத்தூண்டிலுக்கிரையுமொப்பார்.

(ஞானவா. வைராக்யப்-கூச.)

சச. காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணெதி
மாதென்றுசொல்லிவருமாயதன்னைமறவிவிட்ட [ரே
தாதென்றெண்ணுமற்சுகமென்றுநாடுமித்தூர்ப்புத்தியை
யேதென்றெடுத்துரைப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

சரு. சீறும்வினையதுபெண்ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையுமிறைச்சியுமாகக்கொடுமையினுற்
பீறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

சக. பெண்ணாகிவந்தொருமாயப்பிச்சாசம்பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால்வெருட்டிமுலையான்மயக்கிக்கடிதடத்துப்
புண்ணங்குழியிடைத்தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணுதுனைமறந்தேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(பட்டினத். திருவேகம்பமாலே-கஉ, கச, உக.)

சஎ. சீயங்குருதிச்செழுநீர்வழம்புஞ்செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடைவையொன்றில்லாதபோதுபகலிரவா
யியுமெறும்பும்புகுகின்றயோனிக்கிரவுபகன்
மாயுமனிதரைமாயாமல்வைக்கமருந்தில்லையே.

சஅ. வாய்நாறுமூழன்மயிர்சிக்குநாறிடுமையிடுங்கண்
பிநாறுமங்கம்பிணவெடிநாறும்பெருங்குழிவாய்
சீநாறும்யோனியழனுறுமிந்தியச்சேறுசிந்திப்
பாய்நாறுமங்கையர்க்கோலிங்ஙனேமனம்பற்றியதே.

(பட்டினத். பொது-கச, ஈக.)

சக. இரைக்கேயிரவும்பகலுந்திரிந்திங்களைத் துமின்ன
ரரைக்கேயவலக்குழியருகேயசும்பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுந்தமியேனையாண்டருள்பொன்முகலிக்
கரைக்கேகல்லாலவிழற்கீழுமர்ந்தருள்காளத்தியே.

௧௦. நாறுங்குருதிச்சலதாரைதோற்புரைநாடொயுஞ்சீ
பூறுமலக்குழிகாமத்துவாரமொளித்திடும்புண்
டேறுந்தசைப்பிளப்பந்தரங்கத்துளசிற்றின்பம்விட்
டேறும்பதந்தருவாய்திருக்காளத்தியீச்சுரனே.

(பட்டினத். திருக்காளத்தி-௧௦, கூ.)

௧௧. சிற்றம்பலமுஞ்சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம்பலந்தேடிவிட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத்தேடுதேபதைமடநெஞ்சங்
கறந்திடத்தைநாடுதேகண்.

(பட்டினத். பொது. பொது-க.)

௧௨. திருமால்பயந்ததசைமுகனமைத்து
வருமேழ்பிறனியுமானுடத்துதித்து
மலைமகள்கோமான்மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங்குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்துகாதல்கொண்டாடும்
மானிடர்க்கெல்லாம்யாநெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமாக்கடெளிவுறக்கேண்மின்
முள்ளுங்கல்லுமுயன்றுநடக்கு
முள்ளங்காலைப்பஞ்செனவுரைத்தும்
வெள்ளொலும்பாலேமேவியகணைக்காற்
முள்ளும்வராலெனச்சொல்லித்துதித்துந்
தசையுமெலும்புந்தக்கபுன்னுறங்கை
யிசையுங்கதலித்தண்டெனவியம்பியு
நெடுமுடறங்கிநின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்றுசொல்லித்துதித்து

மலமுஞ்சலமும்வழம்புந்திரையு
 மலையும்வயிற்றையாலிலையென்றுஞ்
 சிலந்திபோலக்கிளைத்துமுன்னெழுந்து
 திரண்டுவிம்மிச்சிப்பாய்ந்தேறி
 யுகிராற்கீறவுலர்ந்துள்ளருகி
 நகுவார்க்கிடமாய்நான்றுவற்று
 முலையைப்பார்த்துமுளரிமொட்டென்றுங்
 குலையுங்காமக்குருடர்க்குரைப்பே
 னீட்டவுமுடக்கவுநெடும்பொருள்வாங்கவு
 மூட்டவும்பிசையவுமுதவியிங்கியற்று
 மங்கையைப்பார்த்துக்காந்தளென்றுரைத்தும்
 வேர்வையுமழுக்குமேவியகழுத்தைப்
 பாரினிலினியகமுகெனப்பகர்ந்தும்
 வெப்புமூத்தையுமேவியவாயைத்
 துப்புமுருக்கின்றாய்மலரென்று
 மன்னமுங்கறியுமசைவிட்டிறக்கு
 முன்னியபல்லைமுத்தெனமொழிந்து
 நீருஞ்சளியுநின்றநின்றொழுங்குங்
 கூரியமூக்கைக்குமிழைக்கூறியுந்
 தண்ணீர்பிளைதவிராதொழுங்குங்
 கண்ணைப்பார்த்துக்கழுநீரென்று
 முள்ளுங்குறும்பியொழுகுங்காதை
 வள்ளைத்தண்டின்வளமெனவாழ்த்தியுங்
 கையுமெண்ணையுங்கலவாதொழியில்
 வெய்யவதரும்பேனும்வினையத்
 தக்கதலையோட்டின்முனைத்தெழுந்த
 சிக்கின்மயிரைத்திரண்முகிலென்றுஞ்
 சொற்பலபேசித்துதித்துநீங்க
 ணைச்சிச்செல்லுநரகவாயி
 றோலுமிறைச்சியுந்துதைந்துசிப்பாயுங்
 காமப்பாழிகருவினைகழனி
 தூமைக்கடவழிதொனைபெறுவாயி

லெண்சாணுடம்புமிழியும்பெருவழி
 மண்பாற்காமங்கழிக்குமறைவிட
 நச்சிக்காமுகநாய்தானென்று
 மிச்சித்திருக்குமிடைகழிவாயி
 றிங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
 தங்கித்திரியஞ்சவலைப்பெருவழி
 புண்ணிதுவென்றுபுடைவையையுடி
 யுண்ணீர்பாயுமோசைச்செழும்புண்
 மால்கொண்டறியாமாந்தர்புகும்வழி
 நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
 தருக்கியகாமுகர்சாரும்படுகுழி
 செருக்கியகாமுகர்சேருஞ்சிறுகுழி
 பெண்ணுமாணும்பிறக்கும்பெருவழி
 மலஞ்சொரிந்திழியும்வாயிற்கருகே
 சலஞ்சொரிந்திழியுந்தண்ணீர்வாயி
 லித்தைநீங்களிணிதெனவேண்டா
 பச்சிலையிடினும்பத்தர்க்கிரங்கி
 மெச்சிச்சிவபதவிடருள்பவனை
 முத்திநாதனைமூவாமுதல்வனை
 யண்டரண்டமுமனை த்துளபுவனமுங்
 கண்டவண்ணலைக்கச்சியிற்கடவுளை
 யேகநாதனையிணையடியிடைஞ்சமின்
 போகமாதரைப்போற்றுதலொழிந்தே.

(பட்டினத். நான்காவது கச்சித்திருவகவல்.)

நுந. நூலினரிடையார்திறத்தேநிற்கும்
 ஞாலந்தன்னெடுங்கூடுவதில்லையான்
 ஆலியாவழையாவரங்காவென்று
 மாலெழுந்தொழிந்தேனென்றன்மாலுக்கே.

ருச. மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்யும்
பாரினாரொடுங்குவதில்லையான்
ஆரமார்வனரங்கனநந்தன்நல்
நாரணன்நரகாந்தகன்பித்தனே.

(நாலாயிர. பெருமாள் திருமொழி. ஈ-வது. உ, ஈ.)

ருரு. பெண்டிராற்சுகங்களுப்பான்பெரியதோரிடம்பைபூண்டு
உண்டிராக்கிடக்கும்போது உடலுக்கேகரைந்துரைந்து
தண்டுழாய்மலைமார்பன் தமர்களாய்ப்பாடியாடி [தே.
தொண்டிபூண்டமுதமுண்ணுத்தொழும்பர்சோறுகக்குமா

ருசு. சூதனய்க்கள்வனாகித்தூர்த்தரோடிசைந்தகாலம்
மாதரார்யல்கணென்னும்வலையுள்பட்டமுந்துவேளை
போதரேயென்றுசொல்லிப்புந்தியில்புகுந்துதன்பால்
ஆதரம்பெருகவைத்தவழகனூரரங்கமன்றே.

ருஎ. மெய்யெல்லாம்பாகவிட்டுவிரிசூழலாரில்பட்டு
பொய்யெல்லாம்பொதிந்துகொண்டபோட்கனென்வந்துநின்
ஐயனே! அரங்கனே! உன்னருளென்னுமாசைதன்னால் [தேன்
பொய்யனென்வந்துநின்றேன்பொய்யனென்பொய்யனேனே.
(நாலாயிர. திருமலை. ரு, கசு, ஈஈ.)

ருஅ. வாடினென்வாடிவருந்தினென்மனத்தால்பெருந்துயரிடம்பை
யிற்பிறந்து, கூடினென்கூடியினையவர்தம்மோடவர்தருங்கலவி
யேகருதி, யோடினேனோடியுய்வதோர்பொருளாலுணர்வெனும்
பெரும்பதந்தெரிந்து, நாடினென்னாடிநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்.

ருக. ஆவியேயமுதேயெனநின்றருகியவரவர்பனைமுலைதுணையா,
பாவியேனுணராதெத்தனைபகலும்பழுதுபோயொழிந்தனநாள்க
ள், தூவிசேரன்னந்துணையொடும்புணரும்சூழ்புனல்குடந்தை
யேதொழுதென், நாவினுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்நாராய
ணவென்னும்நாமம்.

௬௦. சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித்தெரிவைமாருருவமேமருவி, ஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாயொழிந்தனகழிந்தவந்நாங்கள், காமனாந்தாதைநம்முடையடிகள் தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார், நாமம்நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்நாராயனாவென்னும்நாமம்.

௬௧. வென்றியேவேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கிவேற்கணர்கலவியேகருதி, நின்றவானில்லாநெஞ்சினையுடையெனென்செய்கேன்நெடுவிசும்பணவும், பன்றியாயன்றுபாரகங்கிண்டபாழியானுழியானருளே, நன்றுநானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்நாராயனாவென்னும்நாமம். (நாலாயிர. பெரியதிருமொழி-க, ௨, ௩, ௪.)

௬௨. வாணிலாமுறுவற்சிறுதுதற்பெருந்தோள்மாதரார்வனமுலைப்பயனே, பேணினேனதனைப்பிழையெனக்கருதிப்பேதையேன்பிறவிநேராயுப்பான், ஏணிலேனிருந்தேனெண்ணினேனெண்ணியிலையவர்கலவியின்றிறத்தை, நாணினேன்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.

௬௩. சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங்கண்ணாந்திறத்தனாயறத்தையேமறந்து, புலன்படிந்துண்ணும்பேரகமேபெருக்கிப்போக்கினென்பொழுதினைவாளா, அலம்புரிதடக்கையாயனேமாயாவானவர்க்கரசனேவானோர், நலம்புரிந்திறைஞ்சந்திருவடியடைந்தேன்நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.

(நாலாயிர. பெரியதிருமொழி.க-ம் பத்து, ௬-வது. க, ௨.)

௬௪. மின்னுமாவல்லியும்வஞ்சியும்வென்றதுண்ணிடைதுடங்குமன்னமென்னடையினார்கலவியையருவருத்தஞ்சினையெல்லதுன்னுமாமணிமுடிப்பஞ்சவர்க்காகிமுன்னுதுசென்றமன்னனா்வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே.

(நாலாயிர. பெரியதிருமொழி. கூ-ம் பத்து, ௭-வது-௨.)

இக்கவிகளாற் பெண்களா லுண்டாகுந் துன்பத்திற்கெத்துன்பமுமினையில்லையென்பது வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குகின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை.

ஸ்ரீ:

“நுண்பொருண்மாவலு”

(௧௦௨-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

க௦௩௩. “இரவா.....யவர்”

ந - லை:—மாலை - இயல்பு.

க௦௩௪. “தொடிப்புழுதி.....படும்”

ந - லை:—கஃசு - காற்பலம். பிடித்து - பிடியின்கண்ணது; பிடித்த வென்பதன் விகாரமுமாம்.

க௦௩௫. “ஏரினு.....காப்பு”

ந - லை:—கட்டபின் - களைகட்டால்; களைகட்டதனோடு நேரென்பதுங் காண்க.

க௦௩௬. “தொல்வரவுந்.....நசை”

ந-லை:—தோலாவது, “இழுமென்மொழியால் விழுமியது நுவலினும்” (தொல். பொருள். செய். ௩௩௧.) என்றார் தொல்காப்பியனாரும்.

க௦௩௭. “நல்குர.....படும்”

ந - லை:—குரை - இசை சிறை. செலவு விரைவின் கண் வந்தது.

க௦௩௮. “அறஞ்சாரா.....படும்”

ந - லை:—நல்குரவினையுடையாரென்றுரைத்த தாகுபெயரென்றாரென்க.

க௦௩௯. “இரக்க.....யன்று”

ந - லை:—இரத்தக்கார், இரத்தற்கேற்புடையாரென்றுரைத்து இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயரிறுதிக்கண் நான்கனுருபுவிசாரத்தாற்றொக்கதென்றுரென்க. “உள்ளப்படுவன” (திருக். அ. எ.) என்னுங்கோவையாராள், “உரைத்தக்கவர்” என்பதுமது.

க0௫௨. “இன்பமொருவம்.....வரின்”

நு - லை:-உறாமலென்பதுருவெனக்கடைக்குறையாயிற்று. துன்பஞ் சாதிப்பெயர்.

க0௫௪. “இரத்தலு.....மாட்டு”

நு - லை:-ஏகாரம் ஈற்றசை.

க0௫௬. “ஈவார்க.....கடை”

நு - லை:-மேவுவாரென்பது செய்யுட்டொடைக்காரண விகாரமாயிற்று.

க0௬0. “இரப்பான்.....கரி”

நு - லை:-வெகுளாமை, வெகுளாதொழிதல்வேண்டுமென்பது பல்லோர் படர்க்கையல்லாத விதிபற்றிச்செய்யுமென்னுமுற்றாக்கினரென்க.

க0௬௨. “இரந்து.....யான்”

நு - லை:-“நாறுத்தகடேபோ” (நாலடி.௨௬௬.) லென்பதுபோலத்திட்டுதல்காண்க.

க0௬௫. “தெண்ணீ.....தில்”

நு - லை:-தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்.

க0௬௬. “ஆவிற்கு.....தில்”

நு - லை:-அறனுமுயன்று செய்வதல்லது இரந்துசெய்யற்க வென்ப திதனற் கூறப்பட்டதென்க.

க0௬௮. “இரவென்னு... ..விடும்”

நு-லை:-ஏமாப்பிறுணி - காவலற்றதோணி. பார்-வன்னிலம். முறுகாற்றுப்படையுள், “பார்முதிர்பனிக்கட” லென்பதும். பரிபாட்டுட “பாந்துகள் பட”வென்பதும். அதனையிக்காலத்தார் சில்லந்தட்டிற்றென்பர்; இஃதவயவவுருவகம்.

க0௭௧. “மக்களே.....தில்”

நு - லை:- ஒப்பாரி - ஒப்பு. அவரென்றது, அவர்மாட்டுளதாகியவொப்புமையை. ஒப்புமையையன்னவொப்பாரியெனக் கூட்டுக. “வடிக்கணிவவஞ்சி” (திருக். ௩௨.) யென்னுங்கோவையாரு “எம்பலம்போற்,படிச்சந்தமுமிதுவே” யென்பதும்.

க௦௭௨. “நன்றி.....மில்”

நு - லை:—திரு - நன்மை. திருவுடையாரெனக்குறிப்பாலிகழ்
வாறாயிற்று.

க௦௭௩. “தேவ.....லான்”

நு - லை:—மேவன - விரும்புவன. புகழ்வார்போன்று பழித்த
லுங் காண்க.

க௦௭௪. “அகப்பட்டி.....கீழ்”

நு - லை:—செம்மாத்தல் - இறுமாத்தல்.

க௦௭௫. “அச்சமே.....சிறிது”

நு - லை:—ஆசாரம் - ஒழுக்கம்; அது வடசொல்.

க௦௭௬. “அறைபறை.....லான்”

நு - லை:— மறைவெளிப்படிற் குற்றம்விளையுமென்று பிறரை
மறைத்து ஒருவன் சொல்லியசொல்.

க௦௭௭. “உடுப்பதூஉ.....கீழ்”

நு - லை:—அழுக்காற்றி உடுப்பதூஉ முண்பதூஉமென்பதுபோ
லச், செயப்படுபொருண்மேனில்லாதீண்டுத்தொழில்மேனின்றதெ
ன்க.

க௦௭௮. “எற்றிற்.....விரைந்து”

நு-லை:—ஒரு தொழிற் துழரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம்.

க௦௭௯. “செருஅச்.....குறிப்பு”

நு-லை:-செருச்சிறுசொல்-பின்னிநிதாய் முன்னின்னதாயசொ
ல். குறிப்புக்குறிப்புப்பற்றிவருவன; அது ஆகுபெயர்.

க௦௮௦. “அசையியற்.....நகும்”

நு - லை. ஏர் நன்மைக்குறிப்பாயவாகுபெயர். பசையினள் முற்
றெச்சம். அசையியல் வினைத்தொகை.

க௦௮௧. “எதிலார்.....யுள்”

நு-லை:—இது தோழிசொல்லியது.

க௦௮௨. “கண்ணாடு.....மில்”

நு - லை:— வாய்ச்சொல்-வாய்மைதோன் றச்சொல் லுஞ்சொல்;
அது மனத்தின்கணின் றி வாயளவிற்றோன் றுஞ்சொல்.

கக0க. “கண்டுகேட்.....புள்”

நு - லை:—உம்மை முற்றும்மை, ஏகாரந்தேற்றேகாரம். ஒண்
டொடி - ஒள்ளியதொடி.

கக0உ. “பிணிக்கு.....மருந்து”

நு - லை:— தன்னோய் - தன்னுலாய நோய். மன் ஒழியிசை.
அணியிழை வினைத்தொகை; அணிதலையுடையவென வேற்றுமைத்
தொகையுமாம். அன்மொழியாயினுமாகுபெயராயினுமாக.

கக0ச. “நீங்கிற்.....ளிவள்”

நு - லை:— தெனாஉமென்பது, நீண்டளபெடுத்து மாத்திரை
பெற்று ஓரசையீரசையாய்நின்றது. நின்றமையாற்குருஉச்சுடர்போ
லாதென்க. “எருவுஞ்செருவு” (தொல். எழுத். உசூ0) மென்னுஞ்
சூத்திரத்த மிகுஉமென்பதனையுடம்பொடுபுணர்த்துக்கூறினார். நச்
சிணர்க்கினியாருரைத்தது நெட்டெழுத்தாதற்கென்க.

கக0நு. “வேட்ட.....டோள்”

நு - லை:-தொழிலுவமம். ‘தம்முடையபொருளெனது’என்பது
மது.

கக0அ. “விழு.....முயக்கு”

நு - லை:—இருவர்க்குமென்றுரைத்து முற்றும்மை விகாரத்
தொகை. ஏகாரம் தேற்றேகாரம்.

கக0கூ. “ஊட்.....பயன்”

நு - லை:—உணர்தல்- அளவறிந்து நீங்குதல். புணர்தல் - புணர்
ச்சி.

கக0க. “அறிதோ.....மாட்டு”

நு-லை:—காமம் - நுகர்தல். சேயிழை - சிவந்தயிழை.
நலம்புனைந்துரைத்தலென்பதிற்புனைந்துரை துதி.

கக0க. “நன்னீரை.....பவள்”

நு - லை:—வாழி- வாழ்வாயாகவென வியங்கோளாயவுடம்பாட்
டெக் குறிப்பு.

கககஉ. “மலர்காணின்.....மென்று”

நு - லை:—மையாத்தி-மயங்காநின்றாய். மையாத்தல், அல்லாத் தலென்பன பொருசொல்.

கககங. “முறிமேனி.....ளவட்கு”

நு - லை:—முறி-தளிர். நிறமென ஆகுபெயரானது முறுவலு மது. அவட்குக்கண் வேலாயிருக்குமென உருவக வகையாற்கூறின ரதிகாரநோக்கி, இனி நச்சினுர்க்கினியார் உவமையாக்கினாரென்க.

கககச. “காணிற்.....மென்று”

நு - லை:—மாணிழை-மாண்டவிழை. காணில்-காண்டற்றொழி லையுடையவாயின்.

கககரு. “அனிச்சப்பூக்.....பறை”

நு - லை:—மக்கட்குரிய சாக்காடு நெய்தற்பறைபடுதலு நுகப் பிற்கு இலக்கணச்சொல்லாற்பெற்றது. அத்துணை நுட்பமென்பது குறிப்பு. ஆதலால் இலக்கணமூலத்தொனியென்பர், வடநூலார். இலக்கணக்குறிப்பானுகப்பின்மேலேற்றப்பட்டனவென்றார்.

கககசு. “மதியு.....மீன்”

நு - லை:—மீன், எழுவாய். கலங்கிய, பயனிலை. இது தற்கு றிப்பேற்றம்.

கககௌ. “அறுவாய்.....முகத்து”

நு - லை:—இடம்-கலை. மதிக்கு, மதிக்கண் வேற்றுமைமயக்கம். அறுவாய் - முன்குறைந்தவிடம்.

கககஅ. “மாதர்.....மதி”

நு - லை:—காதலை, காதலையுடையை என முன்னிலை ஐயிற்றொ ருமை குறிப்பின்கண் வந்தது. வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. நன்னீ ரையுள், வாழியுடம்பாட்டுக்குறிப்பு. ஈண்டு மாதர் ஒருமை. ஒருவ ரையுயர்த்துக் கூறும்பன்மையும் பகுதிப்பொருள்விசுவாசம் மன்றெ ன்க.

கககக. “மலரன்ன.....மதி”

நு - லை:—முகமொத்தி-முகத்தையொக்க வேண்டிதி. ஒத்தலு

க்கு முதனிலையுணர் தலரிதென்க. தோன்றல், தோன்றாதொழியென
மறுத்தன்மேனின்றது.

கக௨௦. “அனிச்சமு.....பழம்”

து - லை:—முள்வலிதாகலிற் பழமென்றார்.

கக௨௧. “பாலொடு.....நீர்”

து - லை:- கலந்ததென்பது செய்யுணடையாற்கலந்தென விகார
மாயிற்று. “களித்தொறுங்கள் ஞண்டல்வேட்டற்று” (குறள்.கக௧௫.)
என்பதுமது.

கக௨௨. “கண்ணுள்ளார்.....கழிந்து”

து - லை:—கரப்பாக்கு வேபாக்கென்பன வினையெச்சம்; குறிப்
பெச்சமுங்காண்க.

கக௨௩. “நோனா.....நிறுத்து”

து - லை:—அவ்வருத்தத்தினைப்பொறுதவுடம்பென்றுரைப்பார்
செயப்படுபொருளீண்டுக்கூறாராயினார். வருந்தினாரென மேல்வந்த
மையினென்க.

கக௨௪. “மடலுர்தல்.....கண்”

து-லை:—பேதைக்.....ாணமாகவென்க. குகரவுருபு பொரு
ட்டுப்பொருளாயது. பேதை என்பது, பருவம்பற்றியன்று மடமை
பற்றியென்க.

கக௨௫. “கடலன்ன.....தில்”

து - லை:—பெண்.....பெருந்தக்கது-மிக்க தகுதியையுடைய
பிறப்பு.

கக௨௬. “நிறையரியர்.....படும்”

து - லை:—காமமெழுவாய். மறை - மறைத்தல். அஞ்சுதல்செ
ய்யா.....யயாதென்றுரைத்து என்னாவென்பதனை முன்னுங்கூட்
டிமகளிர் வருவிக்கப்பட்டதென்றார். காமம் எச்சவும்மைவிகாரத்
தாற்றொக்கது. அளியர் - அளிக்கத்தக்கார். முருகாற்றுப்படை.....
னருளே’யென்பதுமது.

கக௨௭. “அறியிலா.....மருண்டு”

ந - லை:—அறி முதனிலைத்தொழிற்பெயர். காமம் எழுவாய்.
ககச0.—“யாங்கண்ணிற்.....வாறு”

ந - லை:—தாம்படாவாறு - தாம் உறுமையாலென்றாயிற்று.
ககசக. “அலரெழு.....தால்”

ந - லை:—பாக்கியந்.....லரு முற்றும்மை விகாரம்.
ககசந. “உறாதோ.....நீர்த்து”

ந - லை:—நீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினைமுதல்வரு
வித்தது.

(இன்னும் வரும்.)

ப—ர்.

உ

ஆசார விளக்கம்

(சகசக-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இவையன்றி, தேசகூடாபை, லோகோபத்திரவம், அல்லது
ஊர்ப்பிடை நேர்ந்தகாலத்தில் தோஷம் என்பது ஏற்படாதென்று
பின்வரும் வாக்கியங்களில் வற்புறுத்தி யிருக்கிறார்கள்:—

விஷ்ணு சொல்லியது:—“தேவதாபிரதிஷ்டை செய்யும்பொழு
தும், விவாஹோற்சவத்திலும், அவற்றைச் செய்யத்தொடங்கியிருந்
தால், ஆசௌசம் ஏற்படாது; தேசமுழுதும் விபத்துக்குள்ளாகி
இருந்தாலும் ஆசௌசமில்லை; (தொத்துநோய் அல்லது கூடாமம்
போன்ற) பெரிய பொதுத்துன்பமேற்பட்ட காலத்திலும் ஆசௌச
மில்லை.”

மனு சொல்லியது:—“பிராணீயிழக்கும் ஆபத்தான சமயத்
தில் எவனிடத்திலிருந்தாவது உணவு ஏற்பவன், மண்ணினால் வானம்
அசுத்தமாகாததுபோலப் பாபத்தினுற் பிடிக்கப்படமாட்டான்.”

“பசியினால் வருந்திய அஜாகர்த்தன் (தன்சொந்த) மகனைக்கொலைசெய்வதற்காக அவனை அணுகினான்; அவன் பசியின்கொடுமையினால் மரிக்காதிருக்க வகைதேடினானாதலின் அவன் பாபத்திற்காளாக வில்லை.”

“புண்ணியபாபங்களை நன்கறிந்த வாமதேவர் பசியின்கொடுமையால் தன் பிராணனைக் காக்கவேண்டி நாயின் மாமிசத்தைப் புசிக்கும்பிணும் பாபியாகவில்லை.”

“மகத்தான யஜ்ஞங்களும் விரதங்களுஞ்செய்த பரத்துவாஜர்தம் குமரர்களோடு தனிமையானதொரு காட்டிற் பட்டினியினால் வருந்தியபோது பிபு என்னும் தச்சனிடமிருந்து அனேகம் பசுக்களைத் தானம் ஏற்றார்.”

“தர்மாதர்ம பரிஜ்ஞானமிருந்த விசுவாமித்திரர் பசி மேற்கொண்டபோது, ஒரு சண்டாளனிடத்திலிருந்து நாயின் துடையை வாங்கிப் புசிக்கப்போனார்.”

தேசத்தில் வறுமை விளைவிக்கத்தக்க வியாபாரக்ஷீணமும் உயிர்ச் சேதமும் “ஊர்ப்பிடை” என்னத்தகுமாயின் (அவற்றை ஊர்ப்பிடை யென்று சொல்லாதிருக்கமுடியாதென நினைக்கிறேன்) இவ் விராஜதானியிலுள்ள நாட்டாண்மைக்காரர்கள் வருங்காரியங்களைக்கருதி, தம் தேசத்தவர்களுடைய கேஷமத்தின்பொருட்டு, சிஷ்டாசாரபரங்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து, பொதுநன்மைக்கு அனுகூலமாக, விஷயத்திற்கேற்றவாறு நினைக்கவும் செய்யவும் ஏற்பாடுசெய்யவேண்டியது. மேற்சொல்லியவை தேசபீடையென அவர்கள் பஹிரங்கமாக எடுத்துரைக்கவேண்டும்; அவற்றின்பொருட்டுத் தங்களுடைய ஆசாரங்களையும் கொள்கைகளையும் ஜனங்கள் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்வது அவசியமாம். இப்படிப்பட்ட புதிய ஏற்பாடு கொள்ளேநோயினாற் பீடிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குமாத்திரம் ஒக்குமாறு சாற்றுவித்து, அவ் விடங்களில் முன்பேபல தேசகேஷமம் உண்டானவுடன் மாறுதலான அந்தப் புது ஏற்பாடு அவசியமில்லையென்று செய்யலாம்.

(இன்னும் வரும்)

கர்னல். உ. ஜி. கிங்கு, சி. ஐ. இ. ஐ. எம். எஸ்,

சானிடரி கமிஷனர்.